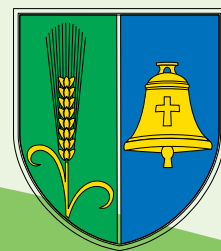

Naš kraj

INFORMATIVNO GLASILO OBČINE DOBREPOLJE

letnik XVIII. št. 12

december 2012

*Srečno, zdravo, uspešno
novo leto vam želijo
župan, občinska uprava
in občinski svet.*

Slika zgoraj je s **3. razstave poprtnikov v Jakličevem domu**. Podobno kot v velikonočnem času, je imel kruh tudi ob božiču posebno vlogo in pomen. Poprtnik je vrsta kruha, ki izvira še iz predkrščanskega časa in naj bi imel po ljudskem verovanju magično in zdravilno moč. Kot simbol božiča je bil na mizah skozi celotne božične praznike, do svetih treh kraljev. Hlebci oz. poprtniki so bili praznično okrašeni s testenim okrasjem.

Prispevke za naslednjo številko sprejemamo najkasneje do **15. 1. 2013**

KURILNICA PO SISTEMU STARO ZA NOVO, VSE SAMO ZA

- ▶ demontiramo in odpeljemo vaš stari kotel
- ▶ montiramo nov EKO CK-P30, kotel na pelete ki ima izkoristek več kot 90%.
- ▶ oskrbimo vas z 900 kg kvalitetnih pelet in so zajeti v ponujeni ceni.
- ▶ možnost nakupa na kredit po posebno ugodnih pogojih s subvencioniranjem dela obrestne mere
- ▶ za gotovinsko plačilo nudimo 10% popust
- ▶ strošek investicije si lahko s CENTROMETALOVIM EKO CK-P peletnim kotlom ŠE zmanjšate za pridobljeno subvencijo EKO SKLADA.

3.882 eurov
cena velja za avansno plačilo

PRODAJNI CENTRI MIX:

LJUBLJANA
Stegne 15,
1000 Ljubljana
Telefon: 01/513 13 53,
fax: 01/513 13 54
e-mail: info@mix.si

VELENJE
Kosovelova ulica,
3320 Velenje
Telefon: 03/898 60 52,
fax: 03/898 60 55
e-mail: velenje@mix.si

PONIKVE
Ponikve 96, 1312
Videm Dobropolje
Telefon: 01/78871 90,
fax: 01/788 71 92
e-mail: ponikve@mix.si

Od preprostega tesnila, do popolnega sistema za sanitarno vodo.

Ko vas zgrabi, da bi se odžejala, umili ali pa pristavili za juho, postane prav vsak detajl nepogrešljiv.

Vse lahko dobite v kateri koli izmed naših, vedno dobro založenih trgovin.

Od prvega do zadnjega.

Že celih 20 let.

**Imamo vse.
Skoraj vse.
www.mix.si**

Prodajni centri MIX:

Ljubljana, Stegne 15 [01/513 13 40]

Velenje, Kosovelova ul. [03/898 60 56]

Ponikve, Ponikve 96 [01/788 71 90]

Piše: župan **Janez Pavlin**

Spoštovane občanke, cenjeni občani

Mesec december je čas, ko človek poskuša strniti vse dogodke in dejanja iztekajočega se leta. Bodimo pozorni tudi na drobna dejanja, ki se hitro izmuznejo našemu spominu, pa vendar odražajo našo preteklost,

naše pretekle odločitve. Božično novoletni čas je obdobje, v katerem najdemo več časa zase in za bližnje. Je čas, prežet s toplino, milino ter nekim čarom, ki ljudi zbližuje ter daje pozitivne misli in dejanja. To je čas, ko

preštejemo uspehe, ki smo jih dosegli in zastavimo nove cilje za prihodnost. Pred nami so nove priložnosti, novi izzivi in nove preizkušnje.

Želim, da bi v novem letu 2013 nas osrečevale že drobne pozornosti, dobri medsebojni odnosi, nepozabna doživetja, notranje zadovoljstvo in prijateljstvo, ter naj nas spremlja sreča, zdravje, veselje in uspehi v čim večji meri.

Naslednje bogate misli neznanega avtorja naj vas spremljajo v tem čarobnem mesecu decembru ter v letu 2013.

SREČNO.

»Če hočemo živeti in verjeti vase od dne do dne, od postaje do postaje, povzdignimo dušo gor v zračno nebo, visoko, visoko čez telo, s privzdignjenim srcem vstopimo v novo leto.

Tam, kjer modrost zaganja enigmo telesa, tam kjer se osmica zavije v neskončne krivulje srečnih naključij med viticami tišine z utripanjem srca. Od tam dobimo veliko darov in cvetja.

Do srca naj sežejo naše dobre želje – glas trobente in orgel naj se glasi: živeti, živeti, pustiti bremena v pozabo. Na padce odložimo križ, vzponom dodajmo peruti. Prižgimo več metrske sveče v čast, da smo zdravi dočakali Silvestrsko noč. Priklonimo se svojim talentom, da znamo ustvarjalno živeti, ljubiti in odpustiti.

Ljubimo in spoštujemo se med seboj. Bodimo dom srečnih dobrohotnih ljudi. Dvignimo svojo nacionalno zavest visoko nad Triglav, nad naše gore, čez zeleno rožnate travnike in s snegom pokrite poljane in vršace naj plapola upanje za srečo naših otrok. Bodimo zavetišče in svetišče svojemu maternemu jeziku. Pojmo stare domače pesmi, medtem ko preštevamo vnuke. Ustvarimo si prijaznejše življenje. Zvečer pojdimo spat od srečne utrujenosti. Ne spodnašajmo se, dvigajmo se. Bodimo sebi in drugim ljudje z nasmejanim obrazom in obiljem ljubezni v duši in žarom v očeh. Bodimo srečno ljudstvo sredi teh čudovitih domačih botaničnih vrtov. Mir in srečo ljudem. Kaj hočemo več?«

*Zvezde na nebu,
lučke vsepovsod,
tople želje in lepe misli
se iskrijo naokrog.*

*Naj leto 2013 vam pričara
lepoto vseh drobnih stvari,
izpolni sanje in vas popelje
v jutra polna srečnih dni.*

Mojca Pugelj – urednica

KAZALO

Osrednja občinska proslava	6
Kaj in kako smo delali v letu, ki se izteka?	11
Vokalna skupina Mavrica	10
3. razstava poprtnikov	12
Življenje s »črnčkom«	14
Predpraznični čas na PŠ Struge	18

Obvestilo Kmetijsko svetovalne službe za kmetovalce

Poročilo o prejemu pavšalnem nadomestilu v letu 2012

Vsi, ki ste imeli v letu 2012 dovoljenje za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila za kmetijske in gozdarske pridelke, morate **do konca januarja 2013 elektronsko oddati poročilo na Davčno upravo**. Za oddajo tega obrazca morate pridobiti elektronski podpis s katerim se registrirate na internetni strani e-davkih. Na tej strani izpolnite obrazec in elektronsko oddate. V kolikor sami ne boste oddajali obrazca, lahko pooblastite za oddajo tudi kmetijskega svetovalca. Za pooblastitev se morate oglasiti v pisarni.

Za leto 2013 ne boste dobili od Davčne uprave pisne odločbe, da imate dovoljenje do pavšalnega nadomestila. Od novega leta

naprej bodo odkupovalci pridelkov morali sami pogledati v register, če ste v sistemu pavšala.

Vračilo trošarin za gorivo v kmetijstvu

Za vračilo trošarin za porabljeno gorivo v letu 2012 morate do 31. marca 2012 oddati vlogo na pristojni carinski urad. Količina porabe goriva se izračuna po spodaj navedenih normativih.

Normativna poraba je določena na leto glede na površino in dejansko rabo kmetijskih in gozdnih zemljišč v RS v uporabi upravičenca, kakor ju izkazujejo GERK (grafične enote rabe zemljišč kmetijskega gospodarstva) oziroma zemljiški kataster za gozd ter znaša:

- 200 litrov na 1 hektar njive ali vrta, trajnega travnika, barjanskega travnika in ekstenzivnega sadovnjaka,
- 420 litrov na 1 hektar vinograda, intenzivnega sadovnjaka, hmeljišča, oljčnika ali drugega trajnega nasada,
- 50 litrov na 1 hektar plantaže gozdnega drevja,
- 15 litrov na 1 hektar gozda ali kmetijskega zemljišča, poraslega z gozdnim drevjem.

Kot površina zemljišč v uporabi se upošteva površina GERK pod posamezno vrsto dejanske rabe, kakor je za posamezno kmetijsko gospodarstvo evidentirana v registru kmetijskih gospodarstev pri MKGP.

Zahtevek z prilogami pošljete na Carinski

urad Ljubljana, Šmartinska 152 A, 1000 Ljubljana.

Prenos plačilnih pravic

V kolikor ste spreminjali kmetijske površine za neposredna plačila v kmetijstvu (nov najem ali vrnitev najetih zemljišč) lahko do konca januarja 2013 oddate vlogo za prenos plačilnih pravic skupaj z zemljiščem. Na Upravni enoti najprej prenesite GERKe nato pridite v pisarno kmetijske svetovalne službe, da uredimo še prenos plačilnih pravic.

Za več informacij pri izpolnjevanju zahtevkov lahko pridete ali pokličete v pisarno Kmetijsko svetovalne službe Dobrepolje tel. 01 7867 150. ♦

*Želimo vam
srečno in zdravo
leto 2013!*

KGZS KMETIJSKO GOZDARSKI
ZAVOD LJUBLJANA

KSS Dobrepolje
Franci Omahen

Akcija »odpadke ločujem, okolje varujem« se zaključuje

Urška Rus, JKP Grosuplje

Ena izmed zadnjih aktivnosti v sklopu akcije »Odpadke ločujem, okolje varujem« je bila izvedba kviza o ločevanju odpadkov za šolarje, ki obiskujejo 7. 8. in 9. razred osnovnih šol. Na kvizu so se pomerili učenci OŠ Ferda Vesela iz Šentvida pri Stični, OŠ Brinje in OŠ Louisa Adamiča iz Grosuplje. Kviz je potekal na šolski in medšolski ravni. V prvem delu so na vprašanja odgovarjali vsi učenci 7., 8. in 9. razredov omenjenih šol. Na podlagi rezultatov na šolskem tekmovanju so eko-koordinatorice izbrale 5 učencev, ki so svojo šolo predstavljali na medšolskem tekmovanju. To je potekalo v dvorani OŠ Brinje, v četrtek, 22. 11. 2012. Ekipe so s sabo pripeljale tudi navijače, ki so poskrbeli za bučno vzdušje na tribunah.

Tekmovalci so se pomerili v 4 različnih igrah, kjer so na pokazali svoje znanje s področja varstva okolja in ločevanja odpadkov. Vprašanja so se dotikala različnih tem, socialnih razmer, kmetijstva, varovanja voda, segrevanja ozračja, nevarnih snovi in seveda ločevanja odpadkov.

Ekipe so sestavljali Črt Jurca, Eva Smrekar, Žan Podvršnik, Mojca Zaviršek in Anja Bor iz OŠ Brinje, Monika Gril, Veronika Gavez, Matic Potočnik, Jan Jerovšek in Maja Gril iz OŠ Louis Adamič in Janja Medved, Blaž Omahen, Simon Smrekar, Laura Petan in Uroš Grandovec iz OŠ Ferda Vesela.

Vsi tekmovalci so pokazali veliko znanja in so se na tekmovanje zelo dobro pripravili, vrstni red pa je bil naslednji:

1. OŠ Brinje
2. OŠ Louis Adamič
3. OŠ Ferda Vesela

Največ točk v igri »Hitrostno ločevanje odpadkov« so osvojili učenci OŠ Ferda Vesela, ki so pravilno razvrstili kar 29 od 31 različnih odpadkov.

Nad dogajanjem na kvizu je bedela tudi strokovna komisija, ki so jo sestavljali Alojz Mehle iz JKP Grosuplje, Nevenka Murovec iz podjetja Gor in Alenka Gruden Belavič iz podjetja Zeos.

Kviz je vodil sodelovec iz JKP Grosuplje Nejc Vesel, vse udeležence pa je pozdravil tudi direktor Tomaž Rigler. Za gostoljubje se zahvaljujemo OŠ Brinje.

V mesecu novembru smo načrtovali tudi okroglo mizo z naslovom »Odpadki: zakonodaja, praksa in prihodnost«, ki pa je bila zaradi odsotnosti nekaterih ključnih govorcev prestavljena na četrtek, 17. 1. 2013. Več o okrogli mizi bomo sporočili v prihodnosti.

Naj za konec prispevka še enkrat naštejemo nekatere aktivnosti, ki smo jih izvedli v sklopu akcije:

- izdaja brošure »Kam in kako z odpadki iz gospodinjstev«;
- v sodelovanju z vrtci akcija postavitve eko-otočkov v vseh enotah;
- izvedba tekmovanja o znanju o varstvu okolja in ločevanju odpadkov v nekate-

rih OŠ;

- dnevi odprtih vrat v CERO Špaja dolina;
- predstavitev ločevanja odpadkov na nekaterih prireditvah...

Akcija se bo dokončno zaključila z okroglo mizo. Kljub temu pa upam, da smo vam podali dovolj informacij in vas prepričali o tem, da je ločevanje odpadkov potrebno in

kako lahko ločujete odpadke.

Naj nas torej tudi v prihodnje spremlja geslo naše akcije:

Načrt odvoza komunalnih in nevarnih odpadkov v letu 2013 v občini Dobrepolje

naša prihodnost je čisto okolje

I. ODVOZ MEŠANIH KOMUNALNIH ODPADKOV

Mešane komunalne odpadke in mešano embalažo bomo odvažali **vse ponedeljke v letu**

ne glede na morebitne praznike, izmenično na 14 dni (dne **7. 1. 2013** se začne z odvozom mešane embalaže).

II. ODVOZ ORGANSKIH ODPADKOV

Organske odpadke bomo odvažali **vse petke v letu**, ne glede na praznike, v zimskem času (od 15.11. do 15.3.) pa vsak drugi petek.

Naselja, ki so že vključena v odvoz organskih odpadkov: Cesta, Četež, Kompolje, Podpeč, Ponikve, Potiskavec, Predstruge, Videm, Zdenska vas (prvi odvoz bo 11.1.2013).

V. PREVZEM NEVARNIH ODPADKOV IZ GOSPODINJSTEV

POMLADANSKI PREVZEM

četrtek	11.04.2013	Struge - parkirišče pri gasilskem domu	13,00 - 14,00 h
četrtek	11.04.2013	Kompolje - parkirišče pri gasilskem domu	14,30 - 15,30 h
četrtek	11.04.2013	Videm - parkirišče pri trgovini Kmetijske zadruge	16,00 - 17,00 h
četrtek	11.04.2013	Ponikve - parkirišče pri gasilskem domu	17,30 - 18,30 h

JESENSKI PREVZEM

četrtek	10.10.2013	Struge - parkirišče pri gasilnem domu	13,00 - 14,00 h
četrtek	10.10.2013	Kompolje - parkirišče pri gasilnem domu	14,30 - 15,30 h
četrtek	10.10.2013	Videm - parkirišče pri trgovini Kmetijske zadruge	16,00 - 17,00 h
četrtek	10.10.2013	Ponikve - parkirišče pri gasilnem domu	17,30 - 18,30 h

VI. PREVZEM ODPADNE ELEKTRIČNE IN ELEKTRONSKE OPREME (OEEO)

bo v soboto dne **18.05.2013** po naslednjem vrstnem redu:

NASELJE:	ZBIRNO MESTO:	ČAS ZBIRANJA:
Struge	Parkirišče pred cerkvijo	7,30 - 8,00 h
Kompolje	Parkirišče pri gasilskem domu	8,15 - 8,45 h
Zagorica	Parkirišče pri starem igrišču	9,00 - 9,15 h
Ponikve	Parkirišče pri gasilskem domu	9,45 - 10,15 h
Predstruge	Parkirišče nasproti Iskre	10,30 - 11,00 h
Cesta	Prostor pred ekološkim otokom	11,15 - 11,30 h
Videm	Parkirišče pri gasilskem domu	11,45 - 12,15 h
Zdenska vas	Parkirišče pri gasilskem domu	12,30 - 12,45 h
Hočevje	Parkirišče pri gasilskem domu	13,00 - 13,15 h

Med odpadno električno in elektronsko opremo sodijo:

1. Veliki gospodinjski aparati: pomivalni stroji, pralni stroji, štedilniki na elektriko, ipd.
2. Hladilniki, zamrzovalne omare, klime, ipd.
3. Monitorji, televizorji.
4. Mali aparati: sesalniki, likalniki, mlinčki za kavo, naprave za striženje las, osebni računalniki z vso opremo (miška, tipkovnica, procesor, tiskalnik,...), telefoni, radijski sprejemniki, ipd.
5. Plinske sijalke: varčne žarnice, ipd.

Vsem občanom in poslovnim partnerjem voščimo vesel božič in srečno novo leto 2013.

Javno komunalno podjetje Grosuplje

Osrednja občinska proslava

V soboto, 15.12.2012, je v Jakličevem domu na Vidmu potekala osrednja proslava ob občinskem prazniku.

Prejemniki občinskih priznanj

Mojca Pugelj, foto Travnik

Zbrane nas je najprej pozdravil pihalni orkester Kostanjevice na Krki, ki deluje že 19 let in nadaljuje bogato tradicijo godb, ki so v »Dolenjskih Benetkah« delovale že pred prvo svetovno vojno. Od vsega začetka se z izzivi, ki jih ponuja dirigentska palica, pogumno in z veliko mero potrpežljivosti ter vztrajnosti spopada dirigent Toni Homan, za ureni in strumen korak ter obilico dobre volje pa je tudi tokrat poskrbel poskočen kapelnik Matjaž Krhin – Hini. Preden se je pričela proslava, smo skupaj prižgali praznično razsvetljava, ki bo Videm osvetljevala v prihajajočih praznikih.

Občina Dobropolje je letos praznovala svoj sedemnajsti občinski praznik, ki obeležuje dan, ko se je rodil naš rojak, Fran Jaklič. Zbrane je nagovoril župan, Janez Pavlin, ki je poudaril, da moramo vsi skupaj kot eno gledati v prihodnost, da bomo lahko v teh kriznih časih stopili korak naprej. V svojem govoru je poudaril, da je za skupen razvoj občine pomemben vsak prispevek vsakega izmed nas. Sledil je tudi kratek nagovor podžupana občine Kostanjevica na Krki, naše pobratene občine, ki je županu podaril knjigo, zbornik, ki ga občina izdala ob 100 – letnici kostanjeviške šole.

DPŽ Kostanjevica na Krki

Letos so bila prvič podeljena tudi občinska priznanja za posebne dosežke oz. obletnice v letošnjem letu. Priznanja so dobili: **Društvo upokojencev Dobropolje** za 60 let delovanja, **Klemen Drobnič**, ki je v letošnjem letu kot 29-letni mladenič uspešno zagovarjal doktorsko disertacijo in zanjo prejel nagrado prof. dr. Vratislava Bedjaniča,

Andrej Debeljak s prijatelji

ki jo podeljujejo študentom, za izjemne diplomske, magistrske in doktorske naloge s področja elektroenergetike, **Anja Blatnik**, ki je svoje šolanje na Srednji šoli Josipa Jurčiča zaključila z izjemnim uspehom na poklicni maturi in postala zlata maturantka ter **Franci Novak**, ki je na drugem Evropskem pesniškem turnirju v dvorani Slovenskega narodnega gledališča Maribor postal vitez letošnjega turnirja.

V kulturnem programu, ki so ga organizirali člani Kulturnega društva, so nastopili: Laura Sada, 2 folklorna para iz Ponikev sta se predstavila z ljudskimi plesi, Andrej Debeljak, ki je predstavil svojo svežo pesniško zbirko Sr(e)čelov mojega veka, Andrejevi prijatelji – Gašper, Lidija in Mojca, ki so zapeli pesem »Komu zvoni« iz Andrejeve pesniške

zbirke, Julija Mlakar se je predstavila s sodobnim plesom, Mark Ahčin je raztegnil svojo koncertno harmoniko, članice Društva podeželskih žena iz Kostanjevica na Krki pa so se prestavila z dvema ljudskima pesmima.

Po koncu proslave smo se vsi še nekaj časa

zadržali v prostorih Društva upokojencev, kjer so nam članice DPŽ Dobropolje – Struge pripravile pravo gurmansko pojedino – spekle so različne vrste potic, najbolj so nam šle v last »ocvirkovke« in skuhale dobrepolske ajdove štrudlje in klobase. ♦

Julija Mlakar

Kostanjeviški pihalni orkester

Adventni čas nas navdaja z željo po bližini, obdarovanju in veselju, nekateri pa se počutijo osamljeno in se želijo umakniti. Marsikje ni denarja niti za osnovne stvari, vendar lahko podarimo tudi kaj drugega kot le vsebino iz reklamnih brošur. Podarimo lahko bližino, ki se je ne da kupiti, dotik, ki ga ni v katalogu, svoj čas, ki ni označen z napisom akcija. (Lea Hladky)

Želimo vam blagoslovljene božične praznike, v prihajajočem letu pa veliko uspehov in izmenjanih nematerialnih dobrin.

Kulturno društvo DOBREPOLJE

*Želje, prepletene z ljubeznijo in dobroto,
odpirajo nove poti,
ki vodijo k miru, sreči in prijateljstvu.*

*S tiho melodijo srca
vam voščimo vesele božične praznike in srečno novo leto.*

TD Dobropolje

SDS

*Usoda vpenja nas v kroge mnogih,
nihče ne gre po poti sam,
vse, kar sejemo v življenju drugih,
se slej ko prej povrne nam.*
(Edwin Markham)

*Naj vam prihajajoči Božič
prinese mir, veselje
in medsebojno razumevanje,
novo leto pa zdravja, sreče in uspehov.*

SREČNO 2012!

Občinski odbor SDS Dobropolje

Želimo vam tudi prijetno praznovanje
Dneva samostojnosti in enotnosti

Videm 34a ● tel.: 01/786 71 40 ● sikvidem@gro.sik.si

V prostore knjižnice Vas vabimo v:

ponedeljek in sredo od 12.30 do 19. ure

torek in četrtek od 9. do 14. ure

petek od 12.30 do 20. ure

»Odpri knjigo, odpri srce« - branje starejšim v Zavodu svete Terezije!

Z nasmehom so starejši poslušali štorije Ančke Lazar, ki jih je v narečju brala Klara Sadar

Nepokretni se obiska zelo razveselijo

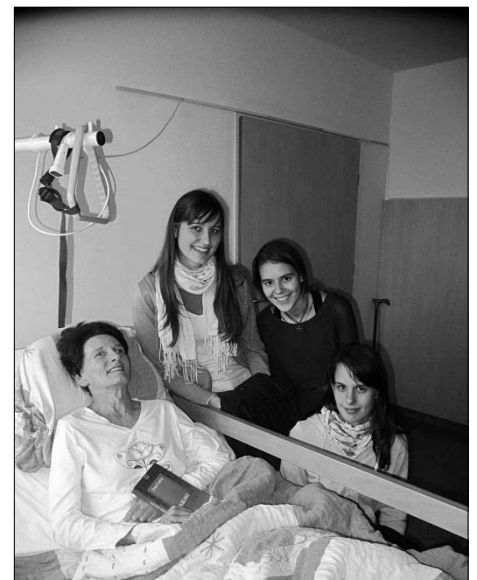
Jasmina Mersel

Spomniti se in pomagati tistim, ki potrebujejo pomoč ter deliti svoj čas z njimi je vrednota. Vsak izmed nas se v življenju sooči s trenutkom, ko si želi, da mu nekdo stopi naproti in ponudi roko. Včasih za to, da nekoga osrečimo, ni potrebno veliko. V krajevni knjižnici se zavedamo da mnogim iz različnih razlogov ni možen dostop do knjižnice ali pa branje otežujejo drugi vzroki. Med mladimi smo pričeli s pobudo

branja starejšim v Zavodu svete Terezije. Opaziti je, da imajo mladi spoštljiv odnos do starejših, saj je bil odziv pozitiven in mnogo se jih je odločilo, ob branju in lepi besedi, s starejšimi deliti skupne trenutke. Na našo pobudo pa se je odzvala tudi skupina mladih birmancev Karitas – prostovoljci pod vodstvom Petre Klinc. Nastala je številčna skupina posameznikov različne starosti, ki tako že nekaj mesecev prihaja v Zavod svete Terezije. Starejšim, predvsem nepokretnim in tistim, ki jim je branje one-

mogočeno, prebiramo zgodbe, ki pa so tudi izhodišče za številne pogovore. Zavedamo pa se tudi da vsak izmed nas piše svojo knjigo življenja in veseli smo izkušenj, zgodb in doživetij, ki jih starejši delijo z nami.

Da je prebiranje zgodb prijetno, zabavno in da se pri tem pojavijo prav posebni občutki kažejo obrazi starejših, ki si želijo čimprejnjega ponovnega snidenja. Pridružite se nam in odprite knjigo, ter svoje srce ter ponudite roko tistim, ki jo potrebujejo. Vredno je in hvaležni vam bodo. Več

Nepokretni se obiska zelo razveselijo

informacij o terminih skupnih obiskov in branju starejšim v Zavodu svete Terezije lahko izveste v knjižnici.

Mlada Hana Černivec, učenka 9. razreda, je vtise ob branju starejšim strnila v naslednje misli.

V sodelovanju s krajevno knjižnico Dobropolje se je nekaj učencev odpravilo v dom starejših, da bi jim dan popestrili z branjem različnih, krajših pravljic. To je bil tudi eden izmed načinov, da se stanjša meja med mladimi in starejšimi, o čemer se zdaj veliko govori (medgeneracijsko sodelovanje). Najprej smo se razdelili v manjše skupine in vsaka je obiskala približno dve sobi. Videlo se je, že ob prihodu v dom, kako radi vidijo »ta mlade« na obisku, po nasmeških in prijetnih pozdravih. Ko smo prišli v sobo, sedli in povedali zakaj smo tu, so nekateri bolj zgovorni to veselo komentirali, drugi, malce bolj tihi so se pa le zasmejali. Če povzamemo, vsi so bili našega prihoda zelo veseli in tako smo hitro začeli z branjem. Vmes je vladala tišina, po koncu pa smo zastavili kakšno vprašanje in nekateri so se spomnili na svojo mladost in opravila v kateri izmed

pravljic, kot je ročno pranje oblačil. Ko je prišel čas odhoda, so bili sicer vsi nekoliko žalostni, v smislu, da je že konec, a vendar veseli, ker smo jim prihranili nekaj minut dolgčasa. Povabili so nas, da še kaj pride-mo, jih obiščemo in kaj preberemo in oblju-bili smo jim, da bomo. Nato so zopet padali pozdravi in končno smo odšli. Bil je zanimiv dogodek, ker si velikokrat mislimo, da ti doma ali v domu za starejše, takole, brez šolskih obveznosti ne more biti dolgčas, pa še pospravljati ni treba... no, to so misli veliko mladih, ki pa niso povsem pravilne. Kaj bi brez šole in izletov in šal na račun vsega okoli nas in brez mladosti, ki nam v večini vsem omogoča pestro preživljanje prostega časa in polne dni smeha... Ne pravim, da v domu starejših tega ni, gotovo se znajdejo in odlično zabavajo, a vsem se kdaj potoži po tistih poskočnih in svobodnih letih. Zato jim je toliko do tega, da nas vidijo, ker se spomnijo in podoživijo svoje otroške in kasnejše mladostniške dni, v katerih je bila ne glede na vse težke domače razmere meja le tisto modro, s puhastimi oblaki preprejeno nebo ...

Hana Černivec – prostovoljka

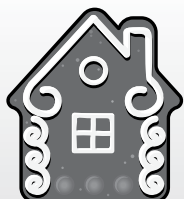
Ko si mlad in poln energije ter ustvarjalnosti, je življenje lepo. Večina ljudi zato niti ne pomisli na bolne in osamljene, ki svojo jesen življenja preživljajo med štirimi stenami, morda celo priklenjeni na posteljo. In prav ti so najbolj potrebni trenutkov naše pozornosti. S tem namenom smo se člani birmanske skupine Karitas – prostovoljstvo pridružili skupini mladih, ki vsakih 14 dni obiskujejo oskrbovance Doma sv. Terezije. Zbiramo se v želji, da bi jim polepšali vsaj kakšen trenutek. Preberemo jim kakšno zgodbo in z njimi poklepetamo. Iskreni nasmehi in stiski rok spodbujajo in so nam v dokaz, da je vredno dati delček svojega časa za druge – v zadovoljstvo nas, ki se trudimo in njih, ki nam s svojim veseljem pokažejo, da delamo dobro.

Petra Klinc – vodja birmanske skupine Karitas - prostovoljstvo

V mesecu decembra pa so otroci in mladi na delavnici v knjižnici izdelali tudi številne voščilnice, ki smo jih ob našem obisku razdelili starejšim v Zavodu in jim zaželeli vse najlepše v novem letu. ♦

Otroci so naredili preko 60 voščilnic za starejše v Zavodu sv. Terezije

*V slogi raste, kar je majhno,
v neslogi razpada, kar je veliko!
/Sallust/*

Vesele božične praznike, v novem letu pa želimo zdravje, veselje, mir, dobroto in pravičnost!

**OBMOČNO ZDRUŽENJE
RDEČEGA KRIŽA GROSUPLJE**

Predsednik OZRK Grosuplje Franc Horvat
Sekretarka OZRK Grosuplje Anica Smrekar

*Čas, ko zvezda se utrne,
stare vse poti zagrne,
nove z upi tlakovane,
vir so sreče nasmejane!*

Čim več nasmejanih dni v letu 2013 Vam želimo!

Prostovoljci in prostovoljke
RK Dobropolje

Vokalna skupina Mavrica v podgoriški cerkvi pričarala praznično vzdušje

Želja po koncertiranju je želja vsakega, ki se ukvarja z glasbo, saj ljudje radi pokažemo, kaj znamo. Zato smo se v soboto, 24. novembra 2012, zvečer podali do praviljično osvetljene podgoriške cerkvice, kjer so članice Vokalne skupine Mavrica pripravile svoj letni koncert za naslovom »Mnogo poti«.

Moja Pugelj, foto: Žiga Palčar

Da so »Mavrice« lahko zasijale v polnem sijaju, sta poskrbela Zoran Grabarac in Žiga Palčar z osvetlitvijo cerkvice, umetniški vodja Vida Žnidaršič pa je skrbela za to, da so dekleta vse ravno prav tiho ali glasno,

ravno prav hitro ali počasi in z občutkom odpele.

Preden so glavno besedo prevzele »Mavrice«, smo bili ob vstopu v cerkev deležni zvokov različnih instrumentov, na katere sta ubrano in složno igrala Alojz Studen - Luj in Danijela Jerković, ki se sicer ukvarjata

z ljudsko glasbo iz vsega sveta in predstavljata po različnih lokacijah preko 40 vrst instrumentov.

Osrednje mesto pri oltarju so nato prevzele pevke »Mavrice«, ki so se predstavile z repertoarjem črnskih duhovnih pesmi, skozi program so se skoraj vse pevke predstavile tudi kot solistke. Koncert je povezoval Andrej Debeljak. Na koncu koncerta pa smo se vsi prijeli za roke in skupaj zapeli vsem znano pesem: »Mnogo poti skozi življenje vodi, prijatelj moj...« Ob koncu smo tako skozi pesem skupaj razmišljali, da nas na poti skozi življenje vodijo trenutki sreče in naporov, trenutki veselja in žalosti in da so prijatelji zato, da nam pomagajo, da napolnijo naše življenje ter ga navdajo z lepoto, veseljem in srečo.

Z radostjo navdani smo zapuščali cerkev in se v prazničnem druženju in pogostitvi še dolgo zadržali pred cerkvijo.

Članice vokalne skupine Mavrica se zahvaljujejo vsem, ki ste jim kakorkoli pomagali pri temu projektu in seveda sponzorjem, ki že vrsto let omogočate, da lahko izvedejo zastavljene programe. ♦

Andrej Debeljak

Sr(e)čelov mojega veka

Vabilo, ali SR(E)ČELOV MOJEGA VEKA III.

V sredo, 16. januarja ob 18. uri v Jakličev dom v Knjižnico Dobropolje vabim vse, ki se decembra niste mogle udeležiti katere od obeh predstavitev mojega pesniškega prvenca SR(E)ČELOV MOJEGA VEKA, ali bi to želeli storiti še enkrat. Na tokratni predstavitvi bodo znova sodelovali umetniki s svojimi slikami, risbami in fotografijami, manjkale ne bodo milozvočne melodije glasbenih gostov. Ob tej priložnosti bo malo več povedanega o nastajanju zbirke, o vseh, ki so pri tem sodelovali in pomagali in o moji poeziji in pesnenju nasploh. Z eno besedo - tudi tokrat ne bo manjkalo tistega, kar sem našel v SR(E)ČELOVU MOJEGA VEKA in to

je srce in njegov utrip.

Iz tega razloga, spoštovani srčneži in entuziasti, ki ste karkoli pomagali pri tem ne samo mojem, ampak našem skupnem projektu, ker ste vanj velikodušno vtkali sebe, bo šla zahvala in poklon šele v naslednji številki Našega kraja, ko se bosta polegla veselodecembrski trušč in hrup in bomo z obema nogama in nenaličenih obrazov stopili pred ogledalo realnosti.

Kdor bi želel sebi ali komu drugemu polepšati praznike s SR(E)ČELOVOM MOJEGA VEKA, lahko tega dobi pri meni, me zanj pokliče na tel. 031 634 978 ali piše na mail debeljak.cebheljak@gmail.com.

IZ KRAJEVNE ORGANIZACIJE RDEČEGA KRIŽA DOBREPOLJE

Kaj in kako smo delali v letu, ki se izteka?

Leto 2012 se izteka in prav je, da vas seznanimo z našim delom skozi vse leto.

Kot se je napovedovalo že v lanskem letu je bilo hrane za pomoč socialno šibkim res manj. Prejeli smo jo le v treh dobavah. Prejeto pomoč smo razdelili 8 posameznikom in 26 družinam ali 99 občanom naše občine.

Marija Tegel, predsednica KORK Dobropolje

Potrebe po pomoči so vedno večje, zato upamo, da bo naslednja dobava bogatejša, da bomo lahko pomagali večjemu številu pomoči potrebnim.

S plačilom položnic v višini 50,00 € smo pomagali 4 družinam, sedmim otrokom smo prispevali del sredstev za plačilo zdravstvenega letovanja na Debelem Rtiču, petim pa smo pomagali pri nabavi šolskih potrebščin.

Že v februarju smo obiskali dve 90-letnici, to je bila ga. Amalija Grandovec in ga. Marija Klinc.

10. februarja smo pripravili podelitev priznanj krvodajalcev jubilentom. Priznanja je prejelo kar 39 Dobropoljcev, ki s svojim humanim dejanjem, darovanjem krvi pomagajo sočloveku.

Tudi letos smo pripravili spomladansko in jesensko krvodajalsko akcijo. Udeležba na teh akcijah se povečuje še posebno s strani mladih.

Na sliki z jesenske krvodajalske akcije smo v Našem kraju lahko videli g. Koritnika, ki je 50-tič daroval kri.

V mesecu marcu smo poslali na 7 dnevno zdravstveno letovanje dve naši občanki, katerim je bilo zavrnjeno zdraviliško zdravljenje. Svoje zdravljenje sta nadaljevali v Mladinskem zdravilišču na Debelem Rtiču.

Aprila je bilo organizirano predavanje EVROPE DONE o raku dojke. Predavala nam je sama dr. Mojca Senčar. Predavanja se je udeležilo kar lepo število slušateljic in slušateljev.

Na začetku junija smo skupaj z društvom upokojencev pripravili srečanje 80 letnikov in bolnih. Srečanja se je udeležilo 60 povabljenecv. Ob prijetnem druženju je popoldne prehitro minilo.

22. septembra je Rdeči križ Slovenije organiziral dobrodelni koncert pod naslovom »Lepo je deliti«. Z Dobropolja nas je odšlo na koncert 32 prostovoljcev in krvodajalcev. Z nami je bil tudi gospod župan. Z nakupom vstopnice je vsak izmed nas prispeval za en paket hrane.

No takoj po koncertu smo že pričeli z zbiranjem prijav za udeležbo na delavno srečanje na Debelem Rtiču. 20.10. 2012 je sovpadal z datumom dobrodelnega koncerta ob 20 letnici »Karitasa« Dobropolje, zato smo se porazdelili, 7 jih je odšlo na Debeli Rtič, nekaj pa nas je odšlo na koncert.

Tudi letos smo obiskali 160 starejših in bolnih. Z našim obiskom smo jih razveselili, najpomembneje pa je, da smo z njimi malo poklepetali.

Obiskali smo tudi oskrbovance doma Prizma v Ponikvah, oskrbovance enote v Predstrugah in seveda v domu Sv. Terezije na Vidmu. Obdarili smo jih s pred prazničnimi dobrotami.

No prav za na konec leta, to je sobota 29.12.2012 nam ostane še dobrodelna akcija »DROBTINICA«. Izvedli jo bomo v trgovini TUŠ na Vidmu. Zbirali bomo prispevke za topel obrok šolo obveznih otrok iz socialno šibkih družin iz osnovne šole Videm.

Vabljeni, da se ustavite pri naši stojnici!

Ob koncu prispevka mi ostane dolžnost, da se zahvalim vsem občanom in občankam, ki so dali svoj prispevek v obliki članarine ali humanitarnega prispevka, da te akcije lahko speljemo skozi vse leto.

HVALA vsem ki ste kakorkoli pomagali!

Slike so obdaritve starostnikov v domu Sv. Terezije na Vidmu. Darilo so prinesle predstavnice RK Videm v spremstvu Božička.

3. razstava poprtnikov

Podobno kot v velikonočnem času, je imel kruh tudi ob božiču posebno vlogo in pomen. Poprtnik je vrsta kruha, ki izvira še iz predkrščanskega časa in naj bi imel po ljudskem verovanju magično in zdravilno moč. Kot simbol božiča je bil na mizah skozi celotne božične praznike, do svetih treh kraljev. Hlebci oz. poprtniki so bili praznično okrašeni s testenim okrasjem.

Mojca Pugelj

Tradicija poprtnikov je danes razširjena predvsem na Dolenjskem, tudi v naši občini, zato so članice Društva podeželskih žena Dobrepolje – Struge v sodelovanju s Turističnim društvom Dobrepolje in ob-

čino Dobrepolje, pripravile že 3. razstavo poprtnikov.

Razstavo sta s pozdravnim nagovorom odprla predsednica DPŽ Dobrepolje – Struge, Pavla Hočevnar in župan, Janez Pavlin, v kratkem kulturnem programu so se predstavili otroci folklorne skupine iz vrtca

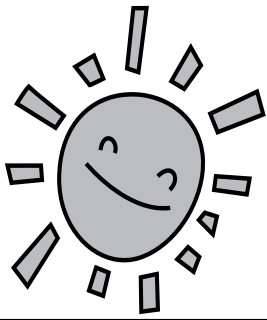
Dobrepolje s plesom in petjem.

Sledila je podelitev priznanj za poprtnike, ki so jih letos v ocenjevanje prinesli iz domače občine, iz Velikih Lašč in Žužemberka. Letos so bili člani komisije sledeči: Milka Mele Petrič iz Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, Izpostave Cerknica, Barbara Lapuh iz Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, zavod Ljubljana in dr. Boris Kuhar, etnolog. Komisija je ocenjevala zunanji videz poprtnika, obliko poprtnika, ter izvirnost in zahtevnost izdelave.

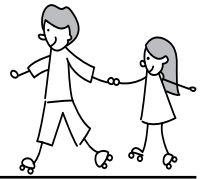
Velik poudarek so dali etnološkim elementom izdelka, pri videzu pa so ocenjevali obliko, barvo, videz površine skorje in vonj izdelka. Prereza kruha tudi letos niso ocenjevali, saj so bili izdelki namenjeni razstavi. Ocenili so vseh 31 poprtnikov, podelili so 6 zlatih priznanj, in sicer: Fani Pugelj iz Strug, Marti Šuštar iz Podgorice, Mileni Babič in Štefki Tekavčič iz Zdenske vasi ter Beti in Nadi Lunder iz Predstrug. Trije poprtniki so prejeli bronasto priznanje, ostali pa srebrno.

Največji poprtnik je spekla Milka Padar, ta poprtnik so članice društva odnesle v Dom Sv. Terezije na ogled in pokušino. →

Vrtiljak mladih

Uvodnik - V čem so lokalne novice boljše od ostalih?

Ko vsak dan praznimo poštni nabiralnik, se najprej iz njega vsujejo reklamni letaki in seveda pozdravi od podjetij, ki nam za našo zvestobo njihovim uslugam dodajo še položnice. Med vso pošto pa se znajde tudi Naš kraj. Nekaj izvo-

dov roma skupaj z vsemi reklamnimi letaki v koš, tisti, ki poznate pravo vrednost lokalnega časopisa pa ga z veseljem vzamete v roke in prebirate. V vsaki številki je za vsakega nekaj.

Vesti o dogodkih, ki v osrednjih časnikih in ostalih medijih ne najdejo prostora, bodo zagotovo našle svoje mesto v lokalnem časopisu. Še vsak, tako na prvi pogled nepomemben vaški dogodek, je za prebivalce teh vasi in okolice pomemben in zato je prav, da najde mesto v Našem kraju.

V občini Dobrepolje raste nov rod bodočih novinarjev, ki vas bodo nekega dne prek tiskanega ali elektronskega medija obveščali o pomembnih dogodkih doma in na tujem. Javni sklad za

kulturne dejavnosti, območna izpostava Ivančna Gorica, je v sodelovanju z občino Dobrepolje tudi letos organiziral dan za nadebudne osnovnošolske novinarje. Deklice in dečki so kot nebrušeni diamanti, v vsakem je potrebno odkriti kaj ji res zanima, da jim lahko daš pravo spodbudo za prve korake v svetu medijev. Nekateri bi že jutri pisali za športni časopis o največjih dogodkih po svetu, nekatere bolj zanima glasba. Ko smo po nekajurnem druženju razdelili naloge sem se spomnil svojih začetkov v njihovih letih. Seveda bi zdaj večino člankov napisal povsem drugače, kot takrat, a neke je treba začeti, da lahko obrusiš svoj talent. Pri brušenju talenta pa jim vestno pomaga mentorica Sonja Lenar-

čič. Ob tem moram izpostaviti vestnost vseh mladih novinarjev in novinarjev, ki so se držali vseh rokov za oddajo člankov, pri delu pa so upoštevali namige in nasvete, kako do dobrega članka.

Ko boste prebirali naslednje članke, se spomnite vaših začetkov v kateri koli dejavnosti. Pod članki preberite tudi imena avtorjev, ki so morda danes vaši sosedji ali prijatelji. Čez nekaj let pa se bodo zagotovo nekatera imena pojavila v osrednjih časnikih ali pa vam bodo na vaši najljubši radijski postaji zaželeli dobro jutro in dober večer s televizijskega ekrana. Obilo užitek ob prebiranju člankov, morda pa boste ponovno izvedeli kaj novega o vašem kraju.

Gorazd Hočevar

Anketa - potovanje v deželo klovnade

V četrtek 6. decembra smo si z učenci od prvega do tretjega razreda ogledali lutkovno predstavo z naslovom Potovanje v deželo klovnade. Tukaj je nekaj učencev, ki so bili na predstavi in so z veseljem odgovarjali na naša vprašanja.

Kaj ti je bilo pri predstavi najbolj všeč?

»Najbolj mi je bilo všeč, ko je klovn žongliral.«

Kakšne vrste predstav imaš najraje?

»Rada imam zanimive in smešne predstave.«

Lara, 8 let

Kaj ti je bilo pri predstavi najbolj všeč?

»Všeč mi je bilo, ko je klovn žongliral in izvajal vragolije.«

Kakšne vrste predstav imaš najraje?

»Najraje imam smešne predstave.«

Ažbe, 7 let

Kaj ti je bilo pri predstavi najbolj všeč?

»Ko se je hotel odpeljati s kolesom.«

Kakšne vrste predstav imaš najraje?

»Všeč so mi smešne predstave.«

Tamara, 8 let

Kaj ti je bilo pri predstavi najbolj všeč?

»Ko je klovn žongliral in nas zabaval.«

Kakšne vrste predstav imaš najraje?

»Všeč so mi smešne predstave.«

Nik, 7 let

Kaj ti je bilo pri predstavi najbolj všeč?

»Ko je klovn popravljaval kolo.«

Katere vrste predstav imaš najraje?

»Všeč so mi vse vrste predstav.«

Liam, 6 let

Kaj ti je bilo pri predstavi najbolj všeč?

»Všeč mi je bil začetek predstave.«

Katere vrste predstav imaš najraje?

»Všeč so mi smešne predstave.«

Nika, 7 let

ODKRIVANJE TALENTOV NA OŠ DOBREPOLJE

Odločila sem se, da predstavim, po mojem mnenju, nekaj talentov, ki sem jih potihoma »odkrila« na naši šoli. Pravzaprav niso niti vedeli, da jih opazujem. Meni pa je bilo to v užitek in po nekaj mesečnem opazovanju sem se odločila, da vam predstavim svoj izbor. Tu jih bom izpostavila le nekaj, saj je na naši šoli mnogo talentov, ki si zaslužijo mesto med spodnjimi vrsticami.

META BLATNIK

Že lep čas opazujem Meto Blatnik, glasbenico po duši. Obiskuje 9. B razred in živi v Zagorici. Meta »živi« za glasbo. 6 let je obiskovala glasbeno šolo, kjer se je učila igranja na kitaro. Meta obožuje petje in vse, kar je povezano z glasbo. Sama piše tudi besedila in melodije za svoje pesmi, ki jih kasneje uglasbi na kitari. Po mojem mnenju ima odličnen vokal, a je zelo sramežljiva in ne želi izstopati v družbi, zato veliko ljudi ne ve, kako velik potencial je na področju glasbe. Zato sem se odločila, da pristopim do nje in ji zastavim nekaj vprašanj.

NOVINARKA: Meta veliko ljudi ti pravi, da lepo poješ, zakaj nikoli svojega talenta ne pokažeš na kakšnih šovih, kot je na primer: Slovenija ima talent, X-factor?

META: Ker nikoli niti ne razmišljam o tem in pa tudi, ker mi slava ne »diši« (smeh).

NOVINARKA: S katero številko bi ocenila svoje petje na lestvici od 1 do 10?

META: Od 7 do 8.

NOVINARKA: Zakaj ne 10?

META: Ker se mi zdi, da imam hripav glas, ki ni primeren za javne nastope.

NOVINARKA: Od kje dobivaš navdih za svoje lastne – avtorske pesmi?

META: Iz povsod. Na primer, ko grem s psom na sprehod, zagledam dva metulja, ki letita drug okoli drugega in nato napišem pesem. Navdih pridobivam iz vsakdanjega življenja in ko se spomnim besedila, ga hitro napišem na list papirja, da ga ne pozabim.

NOVINARKA: Si v 9. razredu in kmalu se boš morala odločiti, na katero srednjo šolo se boš vpisala. Ali si razmišljala, da bi se vpisala na kakšno srednjo šolo, ki ima poudarek na glasbi?

META: Niti ne. Resno razmišljam o vpisu na veterinarsko šolo. Zelo rada imam živali in rada bi, da postanejo tudi del mojega vsakdanjika v službi. Hočem jim pomagati na najboljši način.

NOVINARKA: Želim ti veliko uspeha na glasbenem področju.

META: Hvala.

HANA ČERNIVEC

Tudi njen talent za risanje spremljam že kar lep čas in zdaj je pravi čas, da ga videte tudi drugi. Hana je pridna, delovna dekle, ki obiskuje 8. B razred in živi na Vodica. Hana obožuje prebiranje knjig, še raje pa riše in ustvarja različne manjše predmete iz plastelina in gline. V šoli je opazna tudi po svojih oblačilih, ki izkazujejo njeno umetniško nadarjenost. Odločila sem se, da

pristopim do nje in ji zastavim nekaj vprašanj.

NOVINARKA: Ker te zanima umetnost, se boš najverjetneje po končani osnovni šoli vpisala na šolo za oblikovanje. Ali to drži?

HANA: Ne vem še. razmišljam o umetniški gimnaziji, zanima pa me tudi veterinarska šola.

NOVINARKA: Ali ima poleg tebe še kdo talent za risanje v vaši družini?

HANA: Ja, moj brat Vid in mama Katja.

NOVINARKA: Kaj najraje rišeš: živali, predmete, ljudi z različnimi modnimi oblačili, stripe ...?

HANA: Živali, ljudi z različnimi modnimi dodatki in stripe.

NOVINARKA: Kaj po tvojem mnenju pomeni beseda umetnost?

HANA: Kakor si vsak razlaga. Zame to predstavlja risanje, oblikovanje, glasba ... Čisto odvisno od hobija. To je širok pojem, nekaj, kar vsak človek izraža na svoj način.

NOVINARKA: Prepričana sem, da bomo zate še slišali. Do takrat pa ti želim veliko uspeha.

HANA: Hvala.

JURE BLATNIK

Jure hodi v 9. A razred in živi v Predstrugah. Talentiran je za ples -- obožuje break dance. Kaj in kakšen je break dance, pa nam bo razložil kar sam.

NOVINARKA: Jure, kako bi razložil, kaj sploh je break dance?

JURE: To je zame prav poseben ples. To je »mešanica« vseh vrst plesov. Pri break dancu so

zanimivi posebni gibi. Ta ples je tudi zelo nevaren, zato moramo biti previdni. Še posebej moramo biti previdni takrat, ko se vrtimo na glavi ali ko z nogami naradimo težak, zapleten korak.

NOVINARKA: Ali treniraš break dance ali ga samo plešeš v prostem času – ljubiteljsko?

JURE: Treniram ga.

NOVINARKA: Kje ga treniraš, kolikokrat na teden, koliko časa nameniš za ples?

JURE: Treniram v klubu Bolero. Treniram ga enkrat na teden po eno uro in pol.

NOVINARKA: Kako bi navdušil oz. nagovoril druge naj začnejo plesati break dance in zakaj?

JURE: Vsakemu, ki rad pleše, bo ta ples zagotovo všeč, saj je res mešanica vseh gibov. Ples je dober in zelo poseben. Pa tudi zato, ker se s to vrstjo plesa ne ukvarja veliko ljudi. Zanj potrebuje veliko vztrajnosti in trdega dela.

NOVINARKA: Želim ti še veliko lepih dosežkov ne področju break danca.

JURE: Hvala.

SANDI ČORALIČ

Sandi obiskuje 9. B razred in živi v Zagorici. Je izvrsten talent za nogomet. A pravi, da talent ni dovolj in da je za uspeh potrebno tudi delo. Treninge ima 5-krat tedensko, traja približno uro in pol. Pred vsako tekmo pa trenirajo 6 x na teden po dve uri. Ni kaj, Sandiju najbrž primanjkuje prostega časa, ki bi ga namenil samo sebi. Poleg tega je tu še šola, ki zahteva svoj dolg – učenje.

NOVINARKA: Kako bi z eno besedo opisal, kaj ti predstavlja nogomet?

SANDI: Življenje – moj svet.

NOVINARKA: Zakaj treniraš ravno pri klubu Olimpija in ne pri kakšnem drugem klubu?

SANDI: Zato, ker so me tja poklicali in preverili moje nogometne sposobnosti. Očitno sem jim bil všeč, da so me sprejeli. Tega sem bil zelo vesel, saj nisem pričakoval, da bom sprejet. Pa tudi že od nekdaj mi je bil všeč klub Olimpija.

NOVINARKA: Ali si v prihodnosti želiš postati profesionalni nogometaš?

SANDI: Ja, to je moja velika želja.

NOVINARKA: Pri katerem klubu in zakaj?

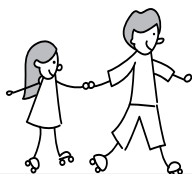
SANDI: Pri Manchester City ali Barceloni. Všeč sta mi ta kluba in če bo le mogoče, si želim, da bi nekoč zaigral vsaj v enem od njih.

NOVINARKA: Želim ti, da se tvoja želja uresniči. Vem, da boš še naprej uspešno razporejal svoj čas. Želim pa ti tudi, da ti ga poleg vseh obveznosti nekaj ostane čisto zares samo zate.

SANDI: Hvala.

Toliko talentov za letošnjo izdajo glasila, še več talentov boste spoznali prihodnje leto.

Novinarka: Katarina Hekič, 8. B, foto: Katarina Hekič

Intervju z županom

Kako spoznati svoje okolje v katerem živimo? Odgovore na ta vprašanja smo se odločile dobiti kar od prvega moža občine, župana **Janeza Pavlina**.

Gospod župan, kako bi opisali občino Dobrepolje?

ŽUPAN: Dobrepolje je majhna občina z bogato kulturno in naravno dediščino. Je tudi občina prijaznih in delovnih ljudi. To je majhna občina z velikim srcem.

Kaj menite o tem, da so vas krajanje vaše občine že drugič zapored izvolili za župana?

ŽUPAN: Zame je to, da so me občani ponovno izvolili za župana, kot priznanje, da se trudim na raznih področjih, da smo enaki do vseh, da smo do občanov prijazni, znamo poslušati njihove želje v okviru možnosti.

Ali menite, da so krajanje zadovoljni z vašim delom?

ŽUPAN: Da. Vsi ljudje mislijo po svoje in tudi en del ljudi je drugačnega mnenja. Mislim, da so zadovoljni, seveda pa se trudim, da bi bilo to zadovoljstvo še večje.

Katerim dejavnostim v Dobrepolju namenite največ pozornosti, finančne podpore in so namenjene mladim?

ŽUPAN: Imam posluh za mlade in so financiramo dejavnosti, kot so šport, osnovnošolske, srednješolske ... dejavnosti. Financiramo tudi glasbeno šolo, skavte ... Zelo dobro pa je podprt tudi oratorij. Vesel sem, da je teh dejavnosti vsako leto več. Prispevamo tudi h gasilskim dejavnostim, kulturnim dejavnostim, izobraževanju – vse, česar se udeležujejo mladi. Odvisno pa

je spet od želja, pobud in sodelovanja, saj skupaj lahko naredimo veliko več.

Ali obiščete kakšne skupine, kjer se zbirajo mladi? Kje se zbirajo?

ŽUPAN: Da in ne. V mladinskem centru nisem pogosto, tudi športnih dejavnosti ne obiskujem, ampak jih podpiram, prav zato, da mlade odvrnemo od negativnih misli.

Ali mislite, da je problematika mladih v Dobrepolju dobro rešena (prostori, organizacija ...)?

ŽUPAN: Mislim, da so osnovni pogoji rešeni, bi pa se jih dalo izboljšati, pri tem pa je potrebno sodelovanje, pobude, predlogi tudi s strani mladih.

Kako je s štipendiranjem mladih?

ŽUPAN: Preko Ljubljanske urbane regije imamo namenjene štipendije za študij v tujini. Do sedaj se ni še nihče prijavil, čeprav je bilo to v Našem kraju objavljeno. Razmišljamo, da bi jih podelili vsaj nekaterim, seveda v skladu s pravilnikom o štipendijah.

Ali se bo v prihodnjem letu gradilo kaj novega v naši občini?

ŽUPAN: Vrtec in obnovili bomo kuhinjo v šoli.

Kaj pa gradnja športne dvorane?

ŽUPAN: Športna dvorana, želja mnogih občanov, vendar se je zaradi finančne krize projekt malo zaustavil. Občina v tem trenutku iz lastnih sredstev ni zmožna zgraditi dvorano. Iščejo pa še druge vire sofinanciranja, kot so državna in evropska pomoč.

Igrišč imamo v naši občini dovolj. Naš prvi projekt je gradnja igrišča v vasi Tisovec. Seveda pa so za to potrebni odkup zemljišča, gradbeno dovoljenje ...

Našo občino je obiskal tudi bivši predsednik države dr. Danilo Turk. Kakšna se mu je zdela občina? Kaj si je ogledal v občini?

ŽUPAN: Dr. Danilo Turk je našo dolino obiskal v času poplav. Prav zato jo je videl tudi v drugačni luči. Ogledal si je Jakličev dom, tehnološko zbirko: »Živimo z ljudskim izročilom«, spominsko sobo Frana Jakliča, spominsko sobo bratov Kralj, nagrobni spomenik, baročni oltar v Ponikvah, zavod Prizma, pekarno Blatnik ter podružnično šolo Struge.

Kateri so vaši največji uspehi občine?

ŽUPAN: V prvem mandatu je bilo veliko priprav na razne projekte za ureditev šolskega centra, načrtovanje športnega centra (delo po fazah), prvi načrt je seveda izgradnja vrtca. Uredili smo tudi občinsko zgradbo, center Vidma, ureditev centra na Cesti, v Kompoljah, hortikultura ureditev Vidma, začetek gradnje večnamenskega doma v Strugah, postavitve čistilne naprave v Strugah, urejanje manjših, a prav tako pomembnih stvari ...

Gospod župan, hvala za čas, ki ste nam ga namenili.

Tajda Klinc, Laura Zupančič, Lucija Babič, 9. razred

Knjižnica v našem kraju

Mestna knjižnica Grosuplje, Enota Dobrepolje

V ponedeljek sva se odpravili v knjižnico na Vidmu. Ko sva vstopili skozi vrata naju je prijazno kot vedno pozdravila knjižničarka: Jasmina Mersel. Z njo sva poklepetali in o knjižnici in njeni zgodovini sva izvedeli tole:

Slovenci imamo že od nekdaj veliko bralne kulture in ta ima tudi v Dobrepolju že zelo dolgo tradicijo. Prvi nastanki ljudskih knjižnic segajo v prvo polovico 19. stoletja. Za širjenje bralne kulture so bili pomembni predvsem posamezniki, ki so se zavedali pomena pridobivanja znanja in izobrazbe. V dobrepoljskem prostoru je bil to pistolj Fran Jaklič, ki je že leta 1894 ustanovil Bralno društvo. V času vojne in po vojni pa so knjižnice delovale v okviru različnih društev. Leta 1961 je bil sprejet zakon o knjižničarstvu in v naslednjem letu ustanovljena Ljudska knjižnica Grosuplje. Slednja je v l. 1982 odprla tudi enoto v Dobrepolju. Svoje prostore je imela v stari šoli, starem Jakličevem domu, novi šoli, od leta 2003 pa v

današnjem Jakličevem domu. Njena direktorica je sedaj ga. Roža Kek.

Knjižnica ima veliko knjižnih regalov, na katerih so knjige urejene po točno določenem redu (to je zelo pomembno), koticke za branje in učenje, veliko miz za delanje domačih nalog in podobnih stvari. Ima tudi računalnike, do katerih lahko brezplačno dostopaju vsi.

Za izposojno gradiva je potrebno postati član knjižnice, pri čemer je dobra stvar to, da je članarina do 18. leta brezplačna. V svoji zbirki ima knjižnica okoli 20.000 enot različnega gradiva, ki vključuje tako knjige kot serijske publikacije (časopisi, revije) in neknjižno gradivo (DVD-ji, CD-ji, kasete ...). Knjižnica se s svojim gradivom prilagaja potrebam in povpraševanjem svojih uporabnikov. Prav tako knjižnica svojim članom nudi brezplačne dostope do elektronskih baz podatkov (Ebsco host, Oxford music online ...).

Osnovna naloga knjižnice je predvsem

hranjenje in posredovanje knjižne zbirke in informacij ter skrb za razvijanje bralne in informacijske pismenosti, poleg tega pa skrbi tudi za izvajanje dodatnih dejavnosti tako za otroke, mladino kot odrasle. To so literarni večeri, potopisna in strokovna predavanja, razstave, knjižne čajanke, pravljичne urice ... Njihov cilj pa je predvsem namenjen izobraževanju, širjenju znanja in razumevanja ter razvijanju ustvarjalnosti.

Knjižnica je odprta vsak dan v tednu, v torek in četrtek v dopoldanskem, v ponedeljek, sredo in petek pa v popoldanskem času.

Na koncu je knjižničarka dodala še : »Spodbujanje bralne kulture in pismenosti je nujno potrebno za življenje, saj predstavlja velik del človeškega kapitala, ki pogojuje posameznikov družbeni in osebni uspeh ter kvaliteto življenja.«

*Dina Midžan & Kristina Grandovec,
9. razred*

OBMOČNO SREČANJE MLADIH LITERATOV

(Dobrepolje, 11. oktober 2012)

Ocena srečanja:

Mlade besede so nas preplavile s svojo sporočilnostjo, angažiranostjo in spretnostjo. Predvsem pri proznih delih smo lahko sledili razmišljanju, značilnem za mlade, njihovim željam in svetovom, ki niso tako različni od odraslih, da nam ne bi bili blizu. Ob njih smo se zamislili. Spretno povedana zgodba o revni osnovnošolki in njeni mami ter njunem življenju in odnosu nas je ga-

nila, hkrati smo opazili veliko mero talenta in besednega zaklada prvoosebne pripovedovalke. Tudi pri poeziji se mlade avtorice dotikajo aktualnih družbenih področij, kot so solidarnost, prostovoljstvo, sožitje, medsebojna pomoč. Glede poezije bi si želeli še več poguma za raziskovanje novejših poezije in načinov upovedovanja, na primer pisanja tudi v prostem verzu, ne le v rimanih štirivrstičnicah. Z nami je bila tudi pesnica,

ki vrsto let zapisuje osebne in lirične pesmi, tokrat pa nas je presenetila s prozno zgodbo iz starih časov in po branju smo bili prepričani, da je to le ena od zgodb, ki se ji bodo še zapisale in nas razveselile v prihodnosti. Mlada peresa dobrepoljske doline so obetavna in to nas veseli. Radi jim bomo še večkrat prisluhnili. Preberite njihove zapise, da navdušijo tudi vas.

Ana Porenta

MLADOST

Odrasli dajejo prepričanje, da mladi ne vejo ničesar. To se dostikrat pokaže v pogovorih med našimi starši in njihovimi prijatelji. Da nas nimajo za »otročje«, lahko razberemo, saj nam dovolijo, da smo pri mizi ali pri skupini, ki se pogovarja. Vendar s svojimi nezavednimi ali zavednimi dejanji kažejo na to, da nas ne jemljejo resno - večkrat nam ne pustijo do besede, našim argumentom se smeji, nas ignorirajo ... Prav tako so nas mlade »očrnili« v pogovorih: „mladost je norost, čez jarek skače kjer je most“ (slovenski pregovor); „mladost je čudovita stvar, kakšen zločin, da jo dajemo otrokom, ki jo zapravljajo“ (G. B. Shaw).

Zakaj? To vprašanje se mi poraja vsakič, ko pomislim na neresno jemanje nas najstnikov. Zdi se mi, da sta prej navedena pregovora nekoliko krivična - res je, da si izberemo težjo pot, čeprav bi lahko šli po lažji, vendar zato še nismo nori, neumni ... Kje pa! Mar ni tako, da si mora vsak pridobiti znanje, izkušnje in da se na napakah učimo? Se pravi, da si s tem, ko si pot otežimo, nabiramo znanje, taktiko za naslednji podoben dogodek. Poleg tega je skakanje čez jarek prav zabavno. Mar ni? Nam mladim se zdi, da je! Torej naj ponovim še enkrat: zaradi tega nismo neumni. Pot si le polepšamo, popestrimo. Strinjam se s Shawom - mladost je čudovita stvar, a ni niti približno zločin, da jo dajo nam. To je kvečjemu darilo - tako za nas kot tudi za odrasle (nam, da jo lahko živimo, odraslim pa, da so jo imeli - v njej so si nabrali izkušnje za nadaljnje življenje). Mladosti v večini primerov ne

zapravimo, saj se v njej odločamo o svojem prihodnjem življenju (šolanje, poklic...) in v njej predvsem dozorevamo, da bomo nekega dne odgovorni, preudarni in izkušeni odrasli. Prav tako se mladosti ne reče zaman NAJLEPŠA LETA ŽIVLJENJA.

V mladosti človek odkriva bistvo življenja - ljubezen, kako živeti in dihati za drugega. Najstnik spozna sebe in občutke o drugem. Prijatelji postanejo pomembnejši, z njimi se pogovarjamo o vsem, od politike, gospodarskih težav doma in v državi do »makeupa«. Z njimi se odpravimo ven, na zabave, sprehode, se zabavamo v nakupovalnih središčih, za svoje zdravje poskrbimo v naravi z rekreacijo (tek, sprehodi, nogomet, odbojka...), hodimo v kino ... Pri prijateljicah prespimo (no ja, ostanemo budni do šestih zjutraj, gremo zajtrkovat, nato pa spat). Prijateljicam lahko zaupaš vse. Marsikdaj se prav tako nasmejimo tudi s sošolci: največkrat v šoli, ko kakšno stvar povejo napačno in zelo smešno, ali ko hočejo s smehom le popestriti dan.

In kmalu je čas za ljubezen, tako veliko stvar, da ti lahko vzame vse ali pa vse podari - srečo, ki bo s tabo vse življenje. Ljubezen, ki zraste iz prijateljstva, simpatije ... v tem je bistvo vsega; bistvo tega, da imenujemo mladost NAJLEPŠA LETA. Tudi če si samski in v ljubezni nimaš sreče, so tu prijateljice, ki so kot angeli, ki te dvignejo, ko tvoja krila pozabijo leteti. Vedno veš, da je nekdo ob tebi, ki vidi v dno tvoje duše, ve vse o tebi in ti bo vedno pomagal.

Zdaj obstaja veliko virtualne komunikacije (Facebook, Twitter, elektronska pošta, mobilni telefoni...)

in nas nekako »odtujuje« od druženja, zabave, glasnega smeha. S prijateljicami si prizadevamo, da bi se čim večkrat dobivale v živo, saj si imamo za povedati toliko zabavnih reči, da bi bil »ha, ha, ha« s Facebooka zelo suhoparen.

Veselje mi pomeni veliko in jaz ga najdem v naravi, zunaj. Sprehode v naravi naravnost obožujem in to v vseh letnih časih. Zima je krasna, saj sneži, kar je tako čarobno in pravljico, spomlad nas spominja na vse lepo v našem življenju, poletje preprosto moraš imeti rad, saj se ti ponuja s toliko različnimi možnostmi za igro, jesen pa je nekaj čisto posebnega - razigrane barve in zlato sonce.

Veselje marsikateri najstnik čuti ob dosežkih. Ni nujno, da so ti dosežki zlata priznanja, odlikovanja, pohvale, diplome ... Lahko so le preprosti cilji, ki smo si jih zastavili. Na primer: zaključna ocena tri pri matematiki, pospravljena in prebarvana soba, lasten zaslužek ... Največja zabava in veselje pa je nam mladim zagotovo druženje s prijatelji in zelo sem vesela, da jih imam.

Najstniki velikokrat nimamo dobre samopodobe o sebi, zato si moramo večkrat ponoviti in reči: SVET JE LEP. In res je lep.

Upam, da se je iz moje pripovedi razvidel rek „na mladih svet stoji“. Zelo pomembno se mi zdi, da nas dorasli sprejemajo medse takšne, kot smo ter nam privzgapajo dobre, pozitivne lastnosti. Da bomo nekega dne kot oni, tisti odrasli, ki jih cenimo.

Kristina Grandovec 9.A

Kako cenimo najpomembnejšo stvar našega življenja?

Sprehajaš se po Dobropolju, polnem gozdov in svežega zraka, čistega zelenja, našem bogastvu. Hvalimo se z njim, nekateri od nje ga živijo, zato je pričakovati, da veliko damo na čistočo gozdov, neonesnaženje. Sami premislite, je to res? Ni res. Sprehajaš se po gozdu, dihaš svež zrak. In potem malo naprej zagledaš palico zapičeno v zemljo, na njej pa narobe obrnjeno pločevinko rdeče barve za označevanje dreves. Še malo naprej na veji visečo vrečko s smetmi, pa plastično in prazno kanticico od bencina in prazno pločevinko piva. Nam je res treba iti na sprehod z vrečko v roki, da pobereмо morebitne smeti? Žal. Za primer vzemimo Vodice, ki so zelo majhna vas. V vsaki večji kotanji so žlebovi, sodi, električni kabli, celo sedeži avtomobila. Vsak, ki ne ve, kam s smetmi, kar naprej, gozdovi vabijo! Brezplačno odlagališče ... Tako ravnajo ljudje. Če imajo večji odpadki se zapeljejo globlje v gozd, odvržejo svoj tovor in se brez slabe vesti vrnejo domov. Vsi ti oglasi, prospekti, oddaje, prošnje, članki, akcije - zdi se nam, da vsi govorijo le še o ekološkem načinu življenja, ločevanju odpadkov in nekateri to dojemajo kot novo modno muho. A resnica je, da očitno le še ni dovolj pozivov, saj je ravnanje preveliko ljudi še vedno enako. Težava je v našem razmišljanju. Ne mislimo dovolj globoko, da bi se zavedali posledic, ki jih prinaša ravnanje, ki si je preveč v nasprotju z naravo. Seveda smo odvisni od avtomobilov (večina), če želimo normalno živeti in hoditi v službo in s tem nehote preveč obremenjujemo ozračje. Veliko se govori o pešačenju, kolesarjenju, ampak to ni vsem dosegljivo - nekateri so pač odvisni od avtomobilov. To je stvar, ki jo lahko naredijo ljudje, ki imajo za to možnost. Je pa ogromno načinov za varovanje okolja, ki so dostopni vsem, brez posebnega truda. Vreči ovitek bombona v koš za smeti namesto pet metrov prej na travnik. Odnesti prazno pločevinko piva domov v smetnjak, če smo jo lahko polno prinesli v gozd. To ne zahteva nikakršnega truda, naredimo pa veliko. Mogoče se pa ne zavedamo vsi, da Zemlja počasi izgublja gozdove. Samoumevno nam je, da če je bil gozd v času prababic in smo tja nosili smeti v mladosti in jih še kar nosimo pri šestdesetih, bo gozd po smrti še vedno tam, enako čist. Težave so podobne na mestu in na vaseh, z izjemo, da v mestih ni toliko narave. V mestih se mladim zdi, da so »frajerji«, če plastenko Coca cole vržejo v grmovje in je pri tem še malo polijejo po sosedovem kolesu, na vasi pa je ločevanje

odpadkov v prevečih glavah ljudi le mestna izmišljotina, modna muha. »Jaz zažgem vse, od polen do plastike,« je nekdo rekel. Kaj pa čez osemdeset let, ko bodo naši otroci po možnosti ravnali enako, ker jih bomo tako naučili in pri tem ne pomagajo še tako odmevni oglasi? Takrat bo huje, pa čez sto petdeset let še huje. Pomislimo, koliko darov narave smo že uničili, kako vse tone in to po naši krivdi. Sreča, da vse več ljudi varuje naš planet, organizira akcije in se navsezadnje zaveda tega, kar nam je ostalo. In tega ni veliko, s kateregakoli vidika gledamo. Egoisti, bi rekli, doma želijo imeti čist vrtiček, potem se pa odpelje v gozd in tam za deblo odložijo zvit kovinski žleb, za piko na i pa še cigaret iz ust. Pa niti to ni, ta človek, še egoist ne! Ker egoizem pomeni skrbeti le zase, če pa bi skrbeli vsaj zase, za svoje otroke, bi tisti žleb nesli na smetišče, ker nam ne bi bilo vseeno za naš dom, za nas, naše otroke. Saj naš dom ni le hiša, vrt pa vsi grmički do sosedove ograje, pa še tisti dve njivi, na katerih vsako leto zraste nekaj koruze in krompirja ... imamo veliko večji dom. Takega, ki se ga ne da ponovno zgraditi, popraviti, pa čeprav imamo še toliko denarja. Ko bo zrak uničen, drevesa požagana zaradi tiste prelepe stolpnice, ne bomo več dihal. Ko bo voda zastrupljena zaradi tistih, ki so vanjo pometali kolesa in plastiko, ne bomo več pili. Konec. Takrat bo prepozno, pa če pobereмо zadnji papirček tega sveta. Ta naš skupni dom, ki se ga ne zavedajo vsi, se imenuje planet Zemlja, edini znani planet z življenjem, tretji po vrsti od Sonca. In ko bo Zemlja uničena, bo pač prepozno. Zamislite se, koliko časa še želite, da se normalno sprehajamo po svetu, da je Zemlja še planet z življenjem? Nekateri so se tega že prej zavedali, nekateri se mogoče zdaj, nekateri bodo to prebrali, se zarežali in obrnili stran, se nikoli zavedali. Naj vam predstavim čudovito, kako naj se izrazim, misel: »Ko bo posekano zadnje drevo, zastrupljena zadnja reka, ulovljena zadnja riba, boste ugotovili, da denarja ne morete jesti!« V enem stavku to, kar govori cel članek ... In najhuje je, da so med onesnaževalci tudi ljudje s poklici ali prostovoljnimi deli, ki so povezana z naravo. Zgodilo se je, da sem od prostovoljnega lovca, ki se mu je soseda pritožila nad smetmi v gozdu in nemarnimi ljudmi, slišala: »Če te smeti motijo, jih poberi, mene pač ne motijo.« In to je rekel lovec. Sam se bo našel v tem, če bo to prebral, morda pa tudi ne.

Zato dobro premislite, kaj vi počnete v goz-

du. Ne glede na vse, ali je to vaš vir zaslužka, dom ali prostor za sprostitev med vikendom, zavedajte se ga. Zavedajte se narave, ki nas obdaja, zavedajte se, da je vse živo. Nekoč lahko preprosto umre. In takrat bo za popraviljanje napak prepozno. To je naš kraj, država, celina, planet. To je naš dom, za katerega je treba skrbeti, ki zahteva odgovorno ravnanje in ljubezen do bogastva in vseh darov, ki nam jih prinaša. 246 kg odpadkov na prebivalca v letu 2011. 504 000 ton v celi državi. In to je le ena majhna Slovenija ...

Intervju: župan Janez Pavlin

Danes se povsod govori le še o varovanju okolja, okolju prijaznem načinu življenja, tehnično naprednih napravah, ki manj onesnažujejo okolje in podobno. Ker je to v resnici velik problem povsod po svetu, sva župana občine Dobropolje, Janeza Pavlina, povprašali o ekologiji v naši občini. Pa si pogledjmo njegove odgovore.

Približno koliko je divjih odlagališč v Dobropolju?

Ne veliko, vsako leto manj, ker jih občina sprti odpravlja in je za odvoz odpadkov dobro poskrbljeno. Nekateri smeti še vedno odvržejo v gozd, vendar takšnih ni veliko, saj so dobropoljski ljudje zelo modri.

Omenili ste, da so ljudje dobro seznanjeni z varovanjem okolja, kaj menite, kaj pripomore k temu?

Predvsem se veliko opozarja mlade; že v vrtcu otroke seznanijo z načini varovanja okolja in pomembnostjo ločevanja odpadkov. Ti otroci potem to ozaveščenost prenašajo na starše. Tudi v medijih se veliko govori na to temo, tu so še različne čistilne akcije v občini ...

Ko ste ravno omenili čistilno akcijo, kako so organizirane v dobropolju in kako potekajo?

Sama organizacija čistilne akcije ni pretirano zapletena. Obvestimo vse občane po radiu Zeleni val in v občinskem časopisu, naročimo sendviče za udeležence, komunalno podjetje Grosuplje pa poskrbi za čim hitrejši odvoz odpadkov. Akcij se udeleži veliko število ljudi, tudi starejših, približno 10 % prebivalcev, kar je okoli 350 občanov.

Tudi na šoli se učenci razredne stopnje enkrat na leto odpravijo na pohod in pobirajo odpadke, zakaj pa to ni organizirano tudi za starejše učence?

Tudi šola se sama organizira in pripravi

čistilne akcije, ki pa so večinoma za mlajše učence.

So v Dobropolju kakšna posebna društva, ki še posebej stremijo k čistejšemu okolju?

Prav posebnega društva sicer ni, bi pa lahko rekli, da so vsa društva povezana z naravo in skrbijo za okolje.

Za primer: kaj bi storili, kako ukrepali, če bi se naša občina začela onesnaževati kot velika mesta, bi bilo to sploh mogoče?

Zaenkrat imamo v naši občini še kar čist zrak, če pa bi prišlo do velikega onesnaženja, bi se organizirali in to preprečili.

Ali za prihodnje leto načrtujete kakšen večji projekt v povezavi z varovanjem okolja?

Seveda bomo še naprej organizirali čistilne akcije, drugače pa bomo gradili kanalizacijo v Ponikvah, kar bo pripomoglo k čistejšemu okolju.

Kako vi skrbite za varovanje okolja?

Večina odpadkov konča ob cestah, ker ljudje med vožnjo odvržejo smeti skozi okno avtomobila. Jaz vse odpadke rajši pustim v avtu in jih ob priložnosti odvržem v smeti, čeprav avto zato ni vedno popolnoma pospravljen (smeh).

Bi še kaj dodali za konec?

Naša občina je čudovita in dokler ne pride nekdo iz mesta in je navdušen nad mirom in naravo, se sploh ne zavedaš, kaj imaš. Morda premalo spoštujemo to, kar imamo! Vsakdo, ki pride v občino Dobropolje, se vanjo takoj zaljubi in še obiskuje prelepo Struško in Dobropoljsko dolino.

Gospod župan, hvala za pogovor.

*Hana Černivec in Manca Andolšek,
8. razred*

Moda punc za vsako priložnost

Preprosta vendar elegantna, pripravljena za odhod po nakupih.

Pripravljena na zabavo s prijatelji.

Oblečena za sprehod ob morju.

Rokerski stil.

Oblečena bolj športno vendar elegantno.

Hud poletni videz.

Preproste, zanimive kombinacije za v šolo.

Lepa in zanimiva za vsako priložnost.

Udobno in lepo oblečena.

Like if you'd wear this

V barvah neba.

Obleka s katero lahko zažigaš poleti.

Umirjen videz.

LUMBERJACK

Skupina Lumberjack je bila ustanovljena 8. 11. 2011. Ustanovili so jo Rok Ahačevič, Jaka Novak in Anže Omahen. Zadnji pa sem se skupini pridružil še jaz.

Od slovenskih izvajalcev radi igramo skladbe rock skupine Big Foot Mame. Igramo pa tudi skladbe tujih skupin kot so AC/

DC, Metallica, Guns N' Roses in Black Sabbath. Lahko se pohvalimo tudi že z dvema avtorskima skladbama z naslovom Dead alive in World of illusion.

Skupino sestavljamo Rok Ahačevič (glavna kitara in vokal), Anže Omahen (bobni), Jaka Novak (bas kitara) in jaz (glavna

in ritmična kitara). Vsi smo samouki, razen Roka, ki obiskuje glasbeno šolo.

Rok in Jaka obiskujeta prvi letnik gimnazije Srednje šole Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici. Anže pa prvi letnik Srednje šole za gostinstvo in turizem v Ljubljani. Jaz obiskujem deveti razred Osnovne šole Dobropolje.

Vadimo v Jakličevem domu v sobi skupine Koma 750. Vaje imamo vsak teden ob petkih in sobotah v večernih urah. Na vajah pa se poleg igranja in ustvarjanja novih skladb tudi zabavamo. Kdaj pa kdaj so vaje bolj podobne debatnem krožku.

Naš prvi večji nastop je bil na valeti ob zaključku šolskega leta 2011/12, ko so Jaka, Rok in Anže zapuščali osnovno šolske klopi. Med nastopom nas je spremljala tremo, katero pa smo uspešno premagali. Naslednji nastop smo imeli na Rock Kamnolomu 2012. Po Rock Kamnolomu smo imeli nastop na poletnih večerih na Vidmu, v sodelovanju s skupino

Rock inženirji. Igrati smo začeli ob devetih zvečer, bilo je že precej hladno, a nas je adrenalin pogrel. Med igranjem je bobnarju Anžetu zletela palčka iz rok, Roku pa se je sredi skladbe strgala struna na kitari. Vseeno pa nam je po besedah poslušalcev nastop uspel, saj smo poželi velik aplavz.

Pred kratkim smo imeli še dva nastopa, in sicer na Glasbenem maratonu in natečaju Festival Stična 2012 in nastop v Baru Majolka na Vidmu, kot predskupina Kome 750.

V skupini se člani med sabo dobro razumemo, zato skupaj preživimo veliko prostega časa. V prihodnje imamo namen napisati še več avtorskih skladb in upamo, da bodo vseč širšemu občinstvu.

Ob tej priliki, pa bi se v imenu naše skupine Lumberjack rad zahvalil skupini Koma 750 za uporabo njihovih prostorov in opreme.

Žan Boc

FUTSAL KLUB DOBREPOLJE

Futsal klub deluje v Dobropolju že dve leti. Ustanovljen je bil 22. marca 2010. V sezoni 2010/2011 so prvič tekmovali na turnirjih pod tem imenom. Predhodnik futsal kluba Dobropolje je bilo ŠD Kompolje. S trenerjem Markom Strahom so trenirali mlajši otroci mali nogomet. Ker je bilo zanimanje za mali nogomet veliko, so se odločili, da ustanovijo svoj klub. V futsal klubu delujejo trije trenerji. Vsak trener trenira dve

starostni skupini. Marko Strah trenira skupini U7 in U9. Dani Kraljevič trenira skupini U11 in U18. Roman Zabukovec pa trenira skupine U7, U13 in U15. Ko

se trening začne, se nogometaši dobro ogrejejo, ogreti ekipi pa začeta igrati nogomet. Trenerji in igralci delajo dobro, saj posegajo po najvišjih mestih. V zadnjem času so vse ekipe prišle iz turnirjev z zmago v žepu. Oktobra so šle ekipe v Bohinj, na petdnev-

ne priprave, naporni treningi pa so se potem nadaljevali tudi doma. Ker je Futsal klub Dobropolje zelo uigrana ekipa, je pred klubom še svetla športna prihodnost.

Martin Strnad
in Jan Dremelj, 7. razred

Poprtnike si je letos ogledalo veliko občanov, prišla je velika skupina vrtčevskih otrok, razstavo so si ogledali tudi izletniki, ki jih je vodila Metka Starič iz velikolaškega Zavoda Parnas.

Na ogled pa je bil tudi izbor fotografij iz dosedanjih razstav poprtnikov v Velikih Laščah, Robu in Dobropolju, ki jo je pripravila Metka Starič.

Članice društva podeželskih žena Dobropolje – Struge bi se rade zahvalile vsem, ki ste pri organizaciji prireditve kakorkoli pomagali, še posebej pa:

- Občini Dobropolje za finančno pomoč,
- Cvetličarni Lilija za cvetje,
- Branetu Ferkulju iz Strug za lesene krožnike,
- predsednici DPŽ Dobropolje - Struge, Pavli Hočevnar, za prtičke,
- gospodu župniku Francu Škulju,
- Zavodu Parnas in Metki Starič za pomoč pri organizaciji razstave,
- Turističnemu društvu Dobropolje, še posebej Juditi Boštjančič,
- najmlajšim in vzgojiteljicam iz Vrtca Ringaraja in
- Gostilni Brdavs.

*So trenutki, ki dajejo lepoto spominom
in smisel prihodnosti.
Naj se lesketajo tudi v prihodnjem letu!*

**Društvo podeželskih žena -
Dobropolje Struge**

**Vam želi vesele Božične praznike
in srečno Novo leto 2013**

Predsednica DPŽ
Pavla Hočevnar

Konjeniška sekcija TD Podgora organizira

BLAGOSLOV KONJ

na Vidmu, 26. decembra 2012
po 10. maši.

Verjamemo, da bo blagoslov pripomogel k zdravju,
rodnosti in blagostanju naših konj.
Vsi rejci teh plemenitih živali lepo vabljeni.

TURISTIČNO DRUŠTVO PODGORA
vas v sodelovanju s
PLANINSKIM DRUŠTVOM DOBREPOLJE

vabi na

19. pohod z baklami,

v torek, 25. decembra 2012,

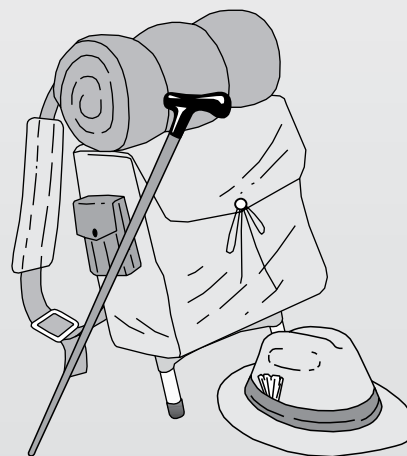
ob 13. uri

in

ob 18. uri

s katerim bomo proslavili
BOŽIČNI DAN in **DAN SAMOSTOJNOSTI**
naše države.

Cilj pohoda je **Kamen vrh** v Dobropolju.
Iz Kamen vrha pa prijetno druženje v Koči pri
Koritu, v Podgori.

PROGRAM POHODA:

Osrednje zbirno mesto za pohod bo v vasi Podgora, kjer si bo lahko vsak pohodnik kupil baklo, topel napitek in hrano ter si ogledal likovno razstavo Križev pot v cerkvi Sv. Miklavža v Podgori. Odhod na Kamen vrh bo iz Podgore skupaj z vodiči ob 13. in 18. uri. Pohod do vrha bo trajal približno uro zmerne hoje. Obvezna primerna obutev in obleka.

Na Kamen vrhu nas bodo pričakali gostoljubni člani Planinskega društva Dobropolje s toplimi napitki. Ob 15 in 20. uri je predviden odhod nazaj v dolino. Po pohodu se boste lahko okrepčali in prijetno družili še naprej v koči pri Koritu, v Podgori.

Življenje s »črnčkom«

Sem Jakob, študent 2. letnika novinarstva na Fakulteti za družbene vede, in tetraplegik na električnem invalidskem vozičku. Avgusta 2010 sem dobil črnega labradorca Mosesa in življenje se je spremenilo. Definitivno na boljše!

Zgodba z Mosesom se je začela aprila 2009, ko me je poklical kinolog Jože Vidic in vprašal, če bi imel psa pomočnika. Nekaj časa smo doma razmišljali, skeptičen je bil predvsem oči, saj pes prinaša veliko obveznosti in odgovornosti. Čez kakšen mesec, po temeljitem premisleku, smo se z gospodom Vidicem dogovorili za sestanek, saj bi bilo takrat več znanega. Sestanka sta se udeležila tudi Iris Selan, direktorica klinike za male živali Tristo kosmatih, in Dušan Uršič, ki se je sedaj preimenoval v Samota Glavana in je bil direktor Radia Dur. Dogovorili smo se, da bodo oni našli donatorje in psa, ki bi opravljal funkcijo psa pomočnika, jaz pa bi se s psom udeleževal pasjih piknikov, kjer bi ljudem predstavljali pse pomočnike. Čez nekaj mesecev, ko bi našli pravega psa, bi začeli s treningi, da bi mi lahko pes čimbolj pomagal. Nato se nekaj mesecev nisimo slišali. Po tem obdobju sem poklical Uršiča in izvedel, da Vidic ne sodeluje več in je vse skupaj še vedno na začetni točki. Začel sem močno dvomiti, da bom dobil psa, po treh mesecih pa se je dvom pa spremenil v prepričanje.

A sem nato marca 2010 prejel nov klic Dušana Uršiča, ki me je presenetil in obenem tudi razveselil. Vprašal me je, ali sem še zainteresiran za psa pomočnika. Po prvem šoku sem zmedeno odgovoril da, še vedno pa nisem verjel, da me po tolikšnem

času čakanja še vedno to vprašajo. Rekel je, da so našli enega psa, ki ga nekdo že trenira. Takoj sva se dogovorila, da se kmalu spoznamo s psom in trenerko, ter se zmenimo, kakšno pomoč od psa bi potreboval.

Aprila, približno eno leto po prvem klicu, sva se z mami odpeljala v Idrijo pogledati tega kosmatinca, ki bo nov član naše družine. V Idrijo smo šli, ker tam živi Maja Golob, edina inštruktorica psov v Sloveniji, ki ima za to delo certifikat iz Združenih držav Amerike, z njo pa tudi moj kuža. Maja nas je lepo sprejela in spoznala. Videla je, da pes ne bo trpel, ko ga bo prepustila meni in moji družini. Pravzaprav je slutila, da bo postal celo razvajen, kar se je kasneje tudi zgodilo. Nato pa je pripeljala črnega labradorca, ki bi se svetil tudi v temi, tako se mu je svetila črna dlaka. Najprej sem bil začuden, saj sem poznal le zlate in bele labradorce. Pogledal me je, kot bi vedel, kdo bo njegov »šefe«. Maja je povedala, da mu je ime Moses in da ga je pripeljala iz Amerike. Ker je bil star eno leto, ga ni bilo smiselno preimenovali, tako da smo ime obdržali. Maja je nato razložila, kako se s psom pomočnikom ravna, kako strog moraš biti, kaj mu moraš reči za različne ukaze. Pokazala je tudi, kaj vse Moses že zna. Zadovoljen je pobral ključke in vilice, ter jih prinesel Maji v roke. Poizkusil sem tudi jaz, a prvič ni šlo. Maja me je potolažila, da bo

potrebno veliko treninga preden se me bo Moses navadil in izpolnjeval moje ukaze. Pogovarjali smo se še, kako vse bi mi lahko Moses pomagal, nato pa smo se posloveli z dogovorom, da se avgusta ponovno vidimo. Med vožnjo domov sem bil vesel, razigran, mami pa sem ves čas razlagal, kaj vse Moses zna, čeprav je bila zraven, ko je pobral stvari. Doma sem vse to povedal še sestri in očiju.

Na začetku avgusta smo se videli z Majo in Mosesom. Maja je predlagala, da bi šel Moses za dva tedna z menoj domov, zato da se navadiva drug na drugega in se spoprijateljiva. Po tem bo tudi treninge lažje izvajati, saj se bo Moses zavedal, da bom v prihodnosti jaz njegov gospodar. Vsi smo se strinjali in Moses je odšel z menoj v Ljubljano. Med potjo je potočil celo nekaj solz, saj se je na Majo navezal in mu je bilo ob odhodu zelo težko. To je bila tudi moja prva naloga, ko smo prišli domov, da pozabi na Majo in se čimbolj naveže name. Prve dni sva se veliko igrala z žogicami in drugimi pasjimi pripomočki, petkrat dnevno sva šla na sprehod, veliko sem ga božal, hvalil in mu dajal pasje priboljške. Tako je dobil občutek domačnosti in priljubljenosti, hkrati pa je spoznaval mene in mojo družino. V očeh se mu je videlo, da je zadovoljen in srečen. Maje ni več pogrešal. Vse do takrat, ko sta minila ta dva tedna, in je Maja prišla pogledati, kako smo se ujeli. Takrat je zagledal Majo in se mu je čisto zmešalo. Skakal je po njej, oči pa so se mu kar svetlikale. Po prvem navdušenju se je umiril in lahko smo se začeli pogovarjati. Prvotno ga je mislila Maja vzeti domov vse do prvih treningov, ker pa sva se odlično ujela, smo se dogovorili, da Moses ostane z menoj tudi do treningov. S tem sva bila oba zadovoljna, tako Maja kot tudi jaz. Moses je še malo nejevoljno pogledal, a ko mu je Maja povedala, da pride čez 10 dni nazaj, je spremenil razpoloženje. Resnično neverjetno, kako psi vse razumejo.

Minilo je 10 dni in Maja je prišla v Ljubljano, da bi začeli s treningi. Maja je povedala, da bomo najprej trenirali poslušnost in osnovne ukaze, kot so sedi, prostor in poleg. Ko bi to osvojili bi lahko šli na zahtevnejše stvari, da mi pobere ključke ali vilice, odpre

in zapre vrata. Tako smo tudi storili, saj smo prve tri dni trenirali samo poslušnost, četrti dan pa smo začeli še z ostalimi stvarmi. Po enem tednu smo začeli trenirati socializacijo Mosesa, kako se znajde v družbi drugih psov in ljudi, zato smo hodili na sprehode tja, kjer je bilo veliko psov, in v nakupovalne centre, kjer je pogosto ogromno ljudi. V trgovinah smo takoj naleteli na težave, saj nas niso spustili notri, ker naj Moses ne bi imel vstopa v nakupovalni center. Varnostniku smo pokazali kopijo zakona, ki dovoljuje psom pomočnikom vstop v vse javne prostore in sredstva javnega prevoza. Za prvo izkušnjo je bilo izjemno pomembno, da je bila zraven še Maja, ker ima veliko več izkušenj s tem.

Pri treningih je bilo zelo pomembno, da se je Moses zavedal, kdo je gospodar, zato ni smelo biti nobenega popuščanja in prilagajanja z moje strani. Maja je še posebej poudarila, da bo iskal »potuho«, zato je bilo zelo pomembno, da mu nisem popuščal pri njegovih »muhah« in nedolžnih pogledih. Vsi treningi so bili učinkoviti, predvsem pa naporni, no vsaj za Mosesa, saj je potem celo popoldne spal. Po končanih treningih smo se dogovorili, da z Mosesom večkrat tedensko vadiva, da ne bi pozabil ukazov.

Nastopilo je obdobje, ko sva bila z Mosesom prepuščena sama sebi in Maja ni imela več vpliva na najino sodelovanje. Takrat so se začeli skupni časi veselja in sreče, obe-

ma se je spremenilo življenje. Moses me ves čas spremlja, z menoj gre na fakulteto, v trgovino, na pošto, banko... Na fakulteti so ga sošolci lepo sprejeli, vsi ga imajo radi in ga božajo. Tudi profesorji so navdušeni in z njim nimajo nobenih težav. Velikokrat mi pobere zapiske, denarnico, kemični svinčnik ali pa zasmrči na predavanjih. Nekajkrat je šel z menoj tudi na tekmo, vendar mu ni bilo všeč, saj je bilo preveč hrupno, podobno pa je bilo tudi na Avto moto sejmu na gospodarskem razstavišču. Tukaj smo prvič brez Maje naleteli na težave z varnostniki, ki so zahtevali, da ima Moses nagobčnik. Povedali smo jim, da to ni mogoče, saj mi z njim ne more pobrati stvari. Na takšno težavo smo naleteli tudi v Leclercu in celo na ortopedski kliniki. Do teh težav prihaja, ker je v Sloveniji zelo malo invalidov s psi pomočniki in ljudje niso seznanjeni, v katere ustanove lahko gredo te psi. V zadnjem letu sva z Mosesom nastopala na različnih pasjih piknikih, bila sva tudi na televiziji, ravno s tem namenom, da bi bili ljudje malo bolj obveščeni o tej stvari.

Moses pa ni le v službi, ampak si privoščiti tudi dopust na morju, saj je šel lansko poletje z menoj v Barcelono in na Nizozemsko, nekaj časa pa je užival tudi na hrvaški obali. Kot vsak labradorc tudi on uživa v morju, saj je z nami veselo zaplaval in čofotal. Uživa tudi na vodni blazini, kjer se sonči, čeprav je že čisto črn.

Doma moj »črnček« večino časa prespi, a ko zasliši, da se nekam odpravljam, hitro priteče k vratom in veselo miga z repom. Z Mosesom se je moje življenje spremenilo, sem bolj samostojen, hkrati pa je tudi dobra družba, zato mi nikoli ni dolgčas. Tudi ostali člani družine so ga zelo veseli, saj ga mami razvaja kot da je njen otrok, sestra pa preprosto obožuje vse pse. Oči je bil najprej bolj strog, a je sedaj podlegel njegovim čarom in ga tudi on razvaja. Srečen sem, da je moj prijatelj in naš član družine. ♦

Srečanje težjih invalidov

V soboto, 1. 12. 2012, je Društvo delovnih invalidov Grosuplje organiziralo srečanje za težje invalide in praznovanje mednarodnega dneva invalidov – 3 december. Iz treh občin se je zbralo več kot petdeset težjih delovnih invalidov s spremljevalci.

Karmen Jurčič

Predsednica Anica Perme je vse prisotne pozdravila in jim zaželela lep dan. Poudarila je, da je to srečanje za težje invalide, ki so zaradi svoje boleznii oziroma invalidnosti prikrajšani in se med letom ne morejo udeleževati naših programov. Po pozdravu pa je besedo prepustila mag. Kukman Jožetu. Vsi prisotni smo z veseljem prisluhnili predavanju o naravnem lajšanju težav pri srčno-žilnih boleznih, depresiji in pri težavah prostate. Na koncu predavanja se je pojavilo kar nekaj vprašanj, na katera smo dobili zelene odgovore.

Članica Antonija Kastelic nas je razveselila z svojo deklamacijo in s tem prijetno popestrila srečanje.

Predsednica se je na koncu zahvalila

vsem članom, ki so sodelovali pri pripravi srečanja.

Po uradnem dnevu je sledila pogostitev, vsi težji invalidi pa so prejeli skromno praktično darilo.

Ob prijetnem klepetu je čas kar prehitro minil. Rahlo utrujeni a predvsem dobre volje in veselih obrazov smo se začeli poslavljati. Drug drugemu smo zaželeli vse dobro v prihajajočem letu. Ob slovesu je vse prisotne še posebej razveselila gospa Majda Kaiba, ki je za vsakega naredila cvetlico, ki nas bo dolgo spominjala na srečanje, druženje in prijetno popoldne.

Zahvaljujemo se Občini Grosuplje in gospodu županu ter Zvezi delovnih invalidov Slovenije, da so nam pomagali pri izvedbi srečanja. ♦

*Vse želje, ki se letos niso izpolnile,
vse sanje, ki niso sadu rodile,
v prihodnjem naj letu dobijo polet.
Naj čimpreje izpolni se njihov obet!*

*Veseli Božič ter
Srečno, vesolja polno ter zdravo
leto 2013!*

Društvo delovnih invalidov Grosuplje

IZ DRUŠTVA UPOKOJENCEV DOBREPOLJE

Ne bodi sam, pridruži se nam

Dragi naši člani, dragi prijatelji!

Res je, da smo že kar pogumno zakorakali v mesec december, pa se bom vseeno vrnila v oktober. Takrat smo imeli srečanje društev iz sosednjih občin. Dobili smo se, kot po navadi, v osnovni šoli v Stični. Kar veliko nas je prišlo. Druženje smo začeli s kulturnim programom. Škrjančki smo se predstavili s tremi pesmimi. Sledilo je kosilo, ob kozarčku pijače pa vesel klepet, vse do tretje ure popoldne. Tudi zaplesali smo. To je bil pa še najbolj veseli del programa. Eni bi še kar plesali, vendar je prišla dogovorjena ura odhoda. Star pregovor pravi:

»Ko je najbolj lušno, je treba oditi.«
(včasih na pravila tudi pozabimo, ha-ha)

Tudi letošnje martinovanje je uspelo. Združili smo se z upokojenci iz Šmarja, predsednica Anka jih je k nam pripeljala kar z avtobusom. Če je dobra hrana, pijača, dober ansambel in vesela družba, potem lahko rečemo, da je bilo nepozabno.

Kot veste, smo novembra tudi uradno praznovali 60 letnico društva. O tem dogodku je poročala urednica Našega kraja. Prišlo je do neljube napake in to napako moramo popraviti.

Tisto čudovito pripoved v šestih kiticah »PRAZNOVANJE 60 LETNICE DRUŠTVA UPOKOJENCEV« ni napisala Marija Mo-

horič, ampak Gabrijela Škantelj. Avtorici Gabrijeli, kakor tudi Mariji, se za storjeno napako urednica opravičuje.

Pri Škrjančkih smo novembra zaključili s še eno okroglo obletnico. To čast je imel naš predzadni, najmlajši pevec - tenorist Lado Žibert iz Hočevja. Zaželeli smo mu zdravja in še veliko pevskih užitkov. Lahko se pohvalimo še za novo pridobitev. Pridružila sta se nam nova pevca, Franci Kristanc iz Hočevja in Janez Somrak iz Ponikev. Vsakega naslednjega pevca in pevke bomo zelo veseli.

Prvi dobrotnik, Milkavž, je tudi že opravil svoje poslanstvo. Ko smo pripravljali Milkavževa darila, sem imela v mislih veliko željo, da vas letos s poverjenikom obiščem tudi sama. Vsaj vas, ki ste nemočni, odvisni od drugih in nikamor ne morete. Čas me je prehitel in dnevi so bili prekratki. To lahko še popravim do izteka mojega mandata. Sem pa zelo vesela vsakogar, ki ga srečam - naj bo v trgovini ali v nedeljo pred cerkvijo, da izmenjamo besedo ali dve.

V prvih dneh prihodnjega leta bomo sprejemali prijave za letovanje v Delfinu v Izoli. Letovali bomo od 9.3. do 16.3.2013. Cene so nespremenjene. Akontacija je tudi letos 15,00 € na člana in jo plačate ob prijavi poverjeniku iz vasi.

**SVETA NOČ BLAŽENA NOČ,
VSE ŽE SPI JE POLNOČ ...**

Naj vam božič prinese mir v vaše domove. V novem letu naj ta mir ostane. Želim vam veliko zdravja, ljubezni in spoštovanja. To je moje voščilo vsem članom društva upokojencev Dobrepolje, članom upravnege odbora DU, zaposlenim v občinski upravi Dobrepolje, urednici Našega kraja, vsem društvom Dobrepolje, vsem zaposlenim v trgovini TUŠ in Trgojan ter Vanji Vidic s.p. in Mateju Strahu s.p.

Predsednica Fani Kralj, DU Dobrepolje:
Namesto posamezno napisane voščilnice sem finančno pomoč namenila poplavljenim družinam. ♦

Aktivna jesen članov Območnega združenja Veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje

Franci Zorko, foto: Stane Žvegla

Napovedi, da bo letošnja jesen v vseh pogledih vroča, se v celoti uresničujejo. Politika išče izhod iz krize na vse mogoče načine. Žal so mnogi ukrepi oblikovani po principu »Potrebno je varčevati, pa naj stane, kolikor hoče.« Tudi veterani vojne za Slovenijo smo »žrtve« teh ukrepov. Toda, če bo tistih nekaj evrov, ki jih je država do sedaj namenjala za dodatno zdravstveno zavarovanje veteranov, rešilo Slovenijo iz krize, se z veseljem odre-

kamo te pridobljene pravice. Žal pa se bojimo, da temu ne bo tako in da krize ni mogoče premagati brez odprave vzrokov zanj.

Toda kakor koli že, veterani vojne za Slovenijo, združeni v Območnem združenju Grosuplje, smo tudi to jesen uresničevali načrtovane naloge in aktivnosti. Pohodniška skupina pod vodstvom neumornega organizatorja Staneta Žvegla je bila kot običajno med najaktivnejšimi. Člani te skupine so se tudi letos udeležili tradicionalnega Levstikovega pohoda od

Litije do Čateža. Pot, ki jo je nekoč pisatelj Fran Levstik prehodil sam, so prehodili skupaj z množico pohodnikov iz vse Slovenije, pa tudi iz zamejstva. Da ni bilo časa misliti na utrujenost, so poskrbeli s svojimi dobrotami in seveda tudi mladim vinom gostoljubni domačini po vaseh, skozi kate je pohodnike vodila pot.

Pohodništvo je prav gotovo ena od tistih oblik dejavnosti, ki poleg prijetnega družje-

nja predstavlja tudi zelo primerno obliko krepitve psihofizičnih sposobnosti ter s tem ohranjanje trdnega zdravja. Da je temu res tako, je dokaz tudi član našega združenja in navdušeni pohodnik Jože Ferbežar – Jos, ki je v novembru dopolnil 70 let. Jože ni samo vnet pohodnik, ampak je tudi sicer aktiven član Območnega združenja Veteranov vojne za Slovenijo. Ob njegovem jubileju so ga obiskali njegovi prijatelji pohodniki ter mu

zaželeli še mnogo let in veliko prehojenih kilometrov.

Ob dnevu spomina na mrtve pa so se člani Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Grosuplje spomnili tudi tistih soborcev, ki jih ni več med nami. Delegacija združenja je v spomin na vse žrtve položila spominske vence k obeležjem osamosvojitvene vojne. Na grobovih umrlih članov združenja pa so prižgali sveče. ♦

Jakec 2012

Iz življenja skavtov

Matej Lenarčič

Noč, mraz, megla, zemljevid in kompas, preostanek poti in na koncu težko pričakovani cilj.

S temi nekaj besedami se da opisati skavtsko orientacijsko tekmovanje Jakec. Letos je to tekmovanje potekalo že petnajstič, udeleženci pa so bili iz vse Slovenije. Prišlo jih je kar 700. Letos se je v orientaciji preizkusila tudi ekipa dobrepoljskih skavtov. Tradicionalno se tekmovanje odvija v logaških gozdovih in travnikih, zato ga tudi pripravijo logaški skavti. Tekmovanje je razdeljeno na več kategorij, ki so prirejene

starosti udeležencev. Udeleženci se lahko pomerijo v dnevni, dnevno – nočni in nočni orientaciji. Pri tem pa lahko uporabljajo le zemljevid in kompas.

Dobrepoljski skavti smo se odločili za nočno orientacijo. V naši kategoriji je bilo 40 ekip. Kmalu po našem prihodu v Logatec smo že pisali test iz orientacije in vrisovanja točk, na katerem smo bili drugi izmed vseh 120 ekip. Sledile so razne aktivnosti na prostem, kjer je bilo treba pokazati skavtsko znanje, znanje o kraju samem ter spretnost. Vmes je potekal žreb za čas starta. Naša ekipa je startala v zlati sredini ob 21.40. Dobili smo zemljevid z vrisanimi dvanajstimi točkami ter čip, ki ga je potrebno vstaviti v čitalec na vsaki točki. Časa smo imeli natanko 8 ur. Po kratkem odločanju o taktiki smo odšli prvi točki naproti. Bila je mrtva. To pomeni, da je naloga ekipe le, da vstavi čip v čitalec in se odpravi naprej. Druga točka pa je bila živa. Tu so nam organizatorji pripravili spust s škipcem po jeklenici, vmes pa je moral tekmovalec z žogo, ki jo je držal med nogami, zadeti sod. Naloga ni bila niti

približno tako lahka, kot je sprva izgledala. Ne pozabite, vse se dogaja ponoči. Nato so na naslednjih točkah sledile še razne druge naloge, na katerih smo tekmovalci morali pokazati znanje, spretnost in iznajdljivost. Vmes pa se je spuščala gosta megla, ki je oteževala razmere pri sami orientaciji in tudi iskanju točk, skritih v gozdu. Po dobrih sedmih urah in pol smo po 35 kilometrih hoje le prišli v cilj izmučeni in premraženi. Po dobri uri spanca sta sledila zajtrk in sveta maša. Po koncu svete maše so organizatorji razglasili rezultate, dosegli smo 6. mesto. Zadovoljni, a utrujeni smo se odpravili proti domu in sklenili, da bomo naslednje leto stali na stopničkah. ♦

Predpraznični čas na PŠ Struge

Anja Drobnič

Zakorakali smo v čas, ko nam dolge večere lepšajo prijetni dogodki. Ti nas opominjajo na bližajoče se praznične dni.

Tudi učenci 1., 2., 4. in 5. razreda PŠ Struge so poskrbeli za predpraznično vzdušje. Na ustvarjalnih delavnicah so namreč iz različnih naravnih materialov (lubja, vej, mahov, storžev, posušenega sadja) izdelovali adventne venčke. K ustvarjanju so povabili še svoje starše, brate, sestre in stare starše ter z njimi preživeli lepo četrtkovo popoldne. Prijetno in ustvarjalno druženje se je prepletalo z otroškim smehom in razigranostjo ter delovno zagnanostjo staršev.

Ko se je popoldne že prelevilo v večer, so učenci in njihovi domači odnesli izdelke v svoje domove in si tako polepšali dolge predpraznične večere. ♦

Kolektiv PŠ Struge

Za december pravimo, da je čas obdarovanj. Na vseh koncih in na mnoge načine nas »obdarujejo« z raznimi akcijami in popusti, povsod nas prepričujejo, da je vse to zastonj in samo za nas. Ko se človek pobliže ozre v vsebino in namen vsega tega, pa hitro ugotovi, da gre za logično kupčijo, kjer najprej nekaj daš in takoj nekaj tudi dobiš

nazaj ali obratno. Bolj kot kdajkoli se zdi, da velja, da ni nič zastonj. In vendar so tudi izjeme. Na dan, ko je darila raznašal sveti Miklavž, smo tudi na PŠ Struge dobili izjemno darilo. Podjetje BBT d.o.o. iz Trzina nam je podarilo dva računalnika in nam tako vsem polepšalo prihajajoče praznične dni. Nikakor ne moremo reči, da nimamo nikakršne opreme, je pa v času bliskovitega tehnološkega razvoja pomembno, da je

tovrstna oprema čim sodobnejša in seveda, da jo imamo dovolj, da lahko koristi vsem otrokom enako. Za našo šolo je to lepa pridobitev, ki bo izboljšala kvaliteto pouka na podružnici za kar se podjetju BBT d.o.o. z direktorjem Julijem Slapšakom iskreno zahvaljujemo. Lepo je videti, da se v teh časih, ki niso rožnati, še najde nekdo, ki se zaveda da je prihodnost v znanju in iskreni dobrotelosti. ♦

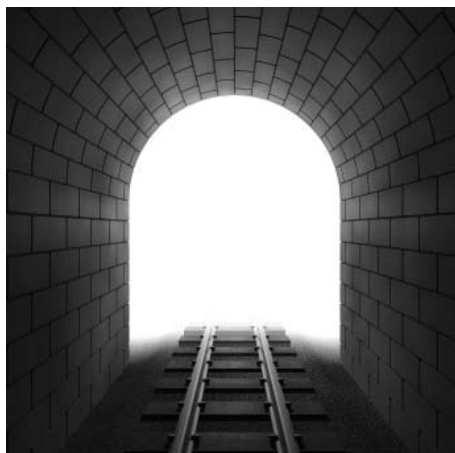

Piše: **Zdravko Marič**, dr.med.

Naj mraz ne odrine miselne topline

Narava je neizprosna, tudi pri -20° Celzija morajo psički lulat in kakat. Seveda sprehod v mrazu ni nič kaj prijeten in tako je bilo tudi pred dnevi. Na domačem razporedu za sprehajanje naših dveh psov je z velikimi črkami pisalo: sreda, 12.12.12 ob 20.30 – OČI. Utrujen od službe, lenoben od polnega železnicarja in nejevoljen ob misli na mraz sem oblekel bundo, nataknil na golo glavo kapo ter odrinil na hladno večerno sprehajanje. Po nekaj minutah »trpljenja« so mi v glavo privrele prisilne misli: »Hladno je, kaj, mehkužec mestni ... Kje si zdaj, športnik, zdaj vidiš, da nisi Eskim. Kako bi se počutil, če bi bil zdaj v divjini, daleč stran od toplega bivališča. Seveda ti zdaj ni panike, ko veš, da si lahko v petih minutah že doma na toplem ...« Spreletelo me je ob misli, kako bi bilo preživljati mraz v neizprosni okolju. Kaj kmalu so mi misli odplavale na izkušnje iz moje mladosti. Seveda, vse to sem že preživljal. Moje takrat mlade kosti so v času, ko sem bil v vojski že izkusile, kaj je to obenem občutiti mraz, bolečine in utrujenost. Bili smo na terenskih vajah, z vso bojno opremo smo šli na marš v neznanu. Nihče ni vedel, kje smo in kako dolgo bomo hodili po zasneženi pusti pokrajini. S priklicanimi spomini in občutki iz tistih časov sem avtomatsko pospešil korak ob vse močnejšem vleku premraženih kužkov na neprijetnem sprehodu tega decemberskega dne, točneje 12.12.12 ob 20.30 uri. Hiter korak se je spremenil v lahen tek... misli so se odmikale iz analize trenutka v analizo življenja. Občutki preživetega so se mešali z globoko doživeti zgodbami tako iz otroštva, kakor tudi iz časov odraslosti. Tek je ustvarjal ritem razgabljanj in bolj ko je bil hiter, pogosteje so si spominski dogodki sledili drug za drugim. Čez nekaj časa sem postal podoben gospodu Gumpu iz filma Forest Gump. Tudi on je v enem delu filma začel spontano teči. Tekel je in tekel, brez prestanka je tekel. Med tekom mu je že zrasla brada, pa je še vedno teklen naprej. Tudi mene je vlekla neznana sila naprej, kljub bolečinam in občutki trpljenja. Mrak, ki me je tega večera obdajal, je v nekem trenutku postal podoben tunelu življenja. Tunnel, prepreden s trni življenjskih muk, ki ob njegovem izteku vsakemu človeku pred odhodom iz zemeljskega sveta

prižge v daljavi neko majhno pikčasto svetlobo. »Kaj pa je to?« se človek, ki to svetlobo zagleda, radovedno vpraša. Seveda, prevzet od njene privlačnosti, približevanje proti svetlobi še pospeši in to sem takrat storil tudi jaz. Svetla pika se je večala in kmalu je postala sijoč krog, ki se je z mojim bližanjem naglo večal. Nato pa naenkrat – presenečenje. Svetloba na koncu tunela je v hipu posrkala vse bolečine, trni življenjskih muk v tunelu obstoja so se spremenili v blagodejne občutke prijetnosti in ugodja. Izraz na obrazu se je spremenil iz mučeniškega v zadovoljstva polnega in tek proti izhodu se je upočasnil. Še vedno zazrt proti svetlobi in s še bolj počasnim korakom pa se mi je v nekem trenutku zazdelo, da sem zagledal v svetlobi obris Svete Marije, ki mi je z rahlo dvignjeno roko in z umirjenim glasom priporočila: »Ne hiti, tvoj čas še ni prišel ...« In potem sem se počasi ustavil, svetli krog se je oddaljeval, njegov obseg zmanjševal. Občutki prijetnosti in ugodja so počasi izginili, občutki bolečine, utrujenosti in mraza povrnil. Stresel sem glavo, pogledal okoli sebe in videl, kako psička Empra in pes Dance sedita pred mano in z nagnjenima glavama strmita v mojo skrušeno postavo. Analiza življenja je odplavala, v ospredje se je prerinila analiza trenutka. »Kje sem?« sem se vprašal ... »Do kam sem teklen?« V žarometu ulične svetilke sem nekaj korakov stran zagledal napis: Ulica žrtev povojnih pobojev 20. »Aha, nazaj do doma imam 15 minut. Pridimo, kužki, gremo.« Počasi smo krenili proti domu. Bil sem preznojen od predhodnega teka in po nekaj minutah se je moje telo ohladilo, tako

da sem začel šklepetati z zobmi. Pred vrati mi je nenadoma spodrsnilo na ledu, da sem padel, a ni bilo hudega, le udarnina kolka in komolca. Vseeno smo vsi skupaj srečno prišli nazaj v topli domek, zadovoljni in veseli da smo opravili še zadnjo pomembno dnevno dolžnost.

Doma sem bil še vedno vznemirjen od čudnega sprehoda. Kaj pomeni tunnel? A me vabi Matilda? A je morda bilo v zraku preveč smoga in se mi je začelo blesti? Morda so samo živci ... Kaj pa, če mi je kdo popoldne na Sejmu molzne opreme za srednjeevropske krave zamešal v čaj kakšen strup, kakšne narkotike? Ne, moram videti, kaj je in kaj bo z mano. Takoj sem si skuhal črno kavo, jo nalil v skodelico in popil. Nato sem skodelico obrnil, počakal nekaj minut in nestrpno pogledal vedeževalne sledi, ki so ostale na skodelici zaradi spolzele kavne usedline. Slika, ki jo je zarisala ta usedlina, je izražala neverjetno pestro dogajanje. Fotografiral sem jo s telefonom in jo poslal sestrični Renati, hieroglifologinji, specialistki za analizo jamskih slik, kave, steklene krogle in pisave na inkovskih kelihih. Seveda sem jo tudi poklical in prosil, če mi čim prej odgovori, kaj pomeni nakazana usoda iz kave.

Nestrpno čakanje je trajalo dva dni; po dveh dneh pa nenadoma zavzoni hišni zvonec in na moje presenečenje je bila na vratih sestrična. Pogumno je vstopila v stanovanje, se udobno namestila na zofo in takoj začela s svojo obširno razlago: »Na dnu skodelice sta vidna dva obrisa. Prvi je zavita vrv, ki ponazarja notranje psihične težave. Poglobljena zavzetost za pripravo predavanj iz prve pomoči je imela za posledico, da si zanemari fizično aktivnost, užival sladkarije in preveč slano hrano. Imaš srečo, da nisi kadil. Pa vendar se ti je zaradi prekomernega stresa, zadrževanja soli v telesu in pomanjkanja gibanja, zvišal krvni tlak. Iz kavne usedline sklepam, da je krvni pritisk okrog 150/100, vendar ne morem oceniti vrednosti krvnega sladkorja, ker si kave nisi sladkal. Že večkrat sem ti rekla, da iz kave, sladkane z umetnim sladilom, ne morem vedeževati, oziroma traja analiza toliko dlje – namesto en dan dva do tri dni. Drugi obris je podoben oslovski glavi z odlomljenim uhljem. Uhlj se odlomi samo, če je zmrznjen, zato ta obris pomeni, da si bil osel, ki je šel na led in seveda – padel. Ker je sicer glava cela, pomeni da si imel srečo in se nisi huje poškodoval. A glej, da boš ostal tak osel, ki bo šel samo enkrat na led. Zapomni si pomen nepolomljenega uhlja; ta znak ti želi sporočiti, da preden greš ven, napneš ušesa, da slišiš kakšna je vremenska napoved in kako se moraš obuti, da ne boš padel. Na steni skodelice se kažejo trije obrisi. Prvi je poševno

nagnjen križ z obrisom kaplje na enem od stranskih krakov. Križ pomeni hrbtenico. Če je nagnjen, pomeni da je hrbtenica usločena in te boli. Seveda te boli zato, ker si kidal sneg. Kaplja pa dokazuje, da si kidal sneg tako hitro, da si bil ves premočen od znojenja. Naslednji obris so razbita očala. Razbita očala pomenijo, da je njihov lastnik obrnil hrbet prijateljem in znancem. Pomeni, da je razbil očala, samo da ne bi videl njihovih problemov, želja in nasvetov. Vidim, da si to storil naslednji dan po kidanju snega. V službi si bil slabe volje, ker te je bolel križ, zato si do sodelavcev ustvaril konfliktno ozračje, sovražno komunikacijo in medsebojno antipatijo. Stopnja službenega stresa je zato presegla kritično točko. Pa še tretji obris... Ojej, tukaj pa vidim elegantno kobilico. Kobilica skače čez relativno velike razdalje. Na vsakem mestu se ustavi za nekaj trenutkov, nato pa se spet z velikansko silo požene na precej oddaljen drugi cvet. Skakajoča kobilica pomeni tvoja nesmiselna prekomerna potovanja. Pomeni to, da zadnje čase hodiš predavat na različne konce sveta, pri tem pa izgubljaš stik s svojim domom, družino in domovino. To povzroča tvojemu zdravju veliko škode in samo vprašanje časa je, kdaj se boš zlomil, se predal alkoholu, cigaretom in pocestnicam. Veš pa sam, kakšne nevarnosti se skrivajo, če se človek preda takemu načinu življenja. To bi bilo vse, mislim, da sem ti kljub majhni skodelici kave razkrila mnogotere življenjske situacije. Kaj porečeš na to, bratranec moj, kakšni bi bili tvoji zaključki?« Ves zamišljen in poln vtisov sem s strmečim pogledom proti kavi začel z desnico mečkati ovoj pravkar pojedene polkilske čokolade. V naslednjem trenutku pa sem se zavedel in začutil, da se mi je ob sestričninem razlaganju in napovedovanju naježila koža... Koliko stvari sem zvedel o sebi! »Takole ti bom povedal, Renata. Zaključujem, da zapiranje v prostore spodbuja nezdrave navade: težnjo po prekomernem hranjenju, nezdravi hrani in fizični neaktivnosti. Vse to dolgoročno povzroča škodo našim celicam, tkivom in organom. Zapiranje pred znanci, sorodniki in sodelavci povzroča škodo našemu življenju v različnih skupnostih. Postajamo asocialni, konfliktibilni in čudaški. Socialno življenje je kot uglaševalec naših možganov, ki ob harmoničnih odnosih s soljudmi igra najlepše skladbe našega življenja. Če se pa od uglaševalcev izoliramo, postanemo podobni razglašenemu klavirju, ki ga nihče več ne bo želel poslušati. Beg pred notranjimi opozorili, ki nam kot notranji glas naznanjajo, da naj spoštujemo svoje telo, nas vodi v notranji razkroj. Prisluhnimo svojemu notranjemu glasu, ki nas kliče na rekreacijo, ko smo telesno neaktivni, ali po nas kliče k

počitku, ko čez vse mere mučimo svoje telo z delom. Ta glas je naš osebni trener za največje tekme življenja. In športnik, ki ne posluša trenerja, bo tekme življenja izgubljal. Beg pred toplino domačega ognjišča, zakoreninjenimi navadami in domovinskim ponosom, nas postavi kot razgaljene na oder krvoločnih neznanih pošasti. Naj bo njihova podoba še tako zanimiva, nikoli nam ne daje sreče, zdravja in notranjega miru. Hvala, ker si mi odprla oči. Hvala, ker sem sprevidel, da lahko človek z dvema vrstama zapiranja in dvema vrstama bega v zelo kratkem času iztirti iz zdravih in srečnih življenjskih poti na poti boleznih in nesreče. Od zdaj naprej se bom izogibal prekomernemu zapiranju v

prostor in zapiranju pred znanci. Hkrati se bom izogibal begu pred notranjimi opozorili in begu pred toplino vsega domačega.«

Pa še končna misel ... Življenje na Zemlji je sestavljeno iz labirinta tunelov vseh na njej bivajočih. Ko postane človeku potovanja po tunelu podobno trpljenju, bo odprl oči, iščoč svetlobo, znamenje odrešilnega izhoda. Ko bo svetlobo zagledal, bo njegovo trpljenje prekrila udobna odeja upanja, ki ga bo ščitila pred obupom življenjskega nesmisla vse dotlej, dokler ne bo nekdo nekoga dne na izhodu iz tunela pomahal z roko in rekel: »Pridi, sedaj pa je le prišel tvoj čas ...« ♦

Studenc v Podgorici

Alojz Nučič

Naši prapra... predniki so postavljali prva stalna bivališča na prostoru možne obrambe in vedno v bližini neke vode. Podgorica ima studenc, kateri ni nikdar presahnil, saj se napaja s podzemno vodo gornjih širnih »Ratik« nad sloji kvalitetne gline. Vaško ime ima Močilo. Naši predniki so na koncu Kaplanove doline na vaški zemlji vkopali in zgradili imponzanten vodnjak, sestavljen iz spoštljivih velikosti klesanih kamnov. Dimenzija podolgovatega vodnjaka z veliki kamnitimi stopnicami v enem kosu je, s stranicami, prav tako v enem kosu, pokrivna kamnita plošča, katera pokriva del vodnjaka širine cca. 1,4 metra, dolžine 4 metre, in globine 3,5 metra. Bočno ob vodnjaku so s ploščami utrdili obračališče za enoosno vprego, s sodom, v katerega so nalivali takrat še zanesljivo neoporečno vodo. Tudi v najhujši suši dotok ni nikdar presahnil. Seveda pa je prvi v čakajoči vrsti, tako iz Podgorice kot Zagorice, nalival v posodo vodo z dna, katera je konstantno izvirala iz peščenih tal. Sočasno pa so pri dotoku iz Nabrežine ali iz studenca uredili tudi lužo (prvi preplavani metri).

Ne smemo dopustiti uničenja tovrstne tehnične dediščine. Kako drugače so bili naši predniki organizacijsko sposobni, da so s takratnimi orodji in s povezavami obeh vasi izpeljali tako gradnjo kot uporabo. Povsem drugače, kot bo najnovejša generacija zapustila svojim vnukom, le gospodarsko uničeno in zadolženo državo.

Kako dalje s studencem po kakšnih 40 letih brez vzdrževanja? V vasi Podgo-

ričana Frana Jakliča, kateremu v spomin proslavljamo občinski praznik ... Kateri je imel letos 90 - letnico, ko je moral z družino z devetimi otroki zapustiti rodno vas. Vasi, v kateri so domačijam za bagatelno ceno hočeš - nočeš odvzeli kakšnih 30 hektarjev njivskih površin za edino industrijsko cono, katera je dajala kruh množici krajanov ter za Osnovno šolo, katera nudi prva izobraževanja in varstvo otrok že preko 30 generacijam. Demografsko najbolj ogroženo vas, kateri želimo vrniti vsaj nekaj malenkosti.

Z redom, velikosti dober promil občinskega proračuna, se z izključno strojnimi urami očisti plato pred vodnjakom, do plošč nanosa zemlje, predvsem s čelne hribine. Zaščititi se jo s skalometom 1 meter x 10 metrov in se utrdi vse brežine sedaj v lasti občine s parkovno - gojitveno bio zaščito. Od studenca se izvede odprt 50 metrov profiliran kanal, proti požiralnikom, s stalno tekočo vodo, s propustom pod ozko nasuto potjo iz luže. Nekajkrat in občasno bi bilo potrebno izčrpati studenc, že poln z 2,3 metra mulja. Slično, kot je čist vodnjak v Zagorici. V bio nasadih zagovarjam zgolj listavce, smreke in bori ne sodijo na polja in med hiše. Čez 50 let, ko bo že prvi etat, se bodo spomnili svetnikov, ki so že mislili, kaj lahko storijo za občino - državo (znan citat).

Vodnjak pri bivši gozdarski koči s spomenikom padlim TIGR-ovcem je tudi zamuljen. Po karti naj bi bil v naši občini? Betonski bazen (za napajanje konj) pod vrhom Tisovca (931 metrov), od koder je šla lesna žičnica na Tržič, pa je varneje, da ja zapolnjen. ♦

Medobčinsko ekipno pokalno tekmovanje v namiznem tenisu za leto 2012

Marjan Prijatelj, ŠD Kompolje

V soboto 08. 12. 2012, je ŠD Kompolje v sodelovanju z ŽŠO Grosuplje, organiziralo MEDOBČINSKO EKIPNO TEKMOVANJE v namiznem tenisu, ki je potekalo v telovadnici OŠ Dobrepolje. V tem tekmovanju sodelujejo ekipe iz občin Dobrepolje, Velike Lašče, Grosuplje in Ivančne Gorice. Kljub slabemu vremenu se je tekmovanja udeležilo 5 ekip. Glede na število ekip smo se dogovorili, da igramo po sistemu vsaka ekipa z vsako. Sledilo je veliko število tekem, saj je vsak igralec igral povprečno 10 tekem. Tekmovanje je trajalo do 21,00 ure, pričeli pa smo ob 15,30. Vsi igralci smo bili po koncu tekmovanja precej utrujeni, prve tri ekipe pa tudi zelo zadovoljne, saj je sledilo podeljevanje pokalov.

Vse ekipe so se nam zahvalile za dobro organizacijo in pogostitev, za katero je prekrbela ŠD Kompolje.

REZULTATI:

ŠD KOMPOLJE : FLIRT BAR	5 : 4
ŠMARJE : KRKA I	3 : 6
ŠD KOMPOLJE : KRKA I	1 : 5
FLIRT BAR : KRKA II	1 : 5
ŠMARJE : KRKA II	6 : 3
KRKA I : FLIRT BAR	7 : 2
KRKA I : KRKA II	5 : 2
ŠD KOMPOLJE : ŠMARJE	1 : 5
ŠMARJE : FLIRT BAR	5 : 1
ŠD KOMPOLJE : KRKA II	5 : 4

RAZVRSTITEV:

1. mesto : KRKA I
2. mesto : ŠMARJE
3. mesto : ŠD KOMPOLJE
4. mesto : KRKA II
5. mesto : FLIRT BAR

Tekmovanje v namiznem tenisu

Marjan Prijatelj, ŠD Kompolje

Ob praznovanju občinskega praznika je ŠD Kompolje v sodelovanju z občino Dobrepolje in OŠ Dobrepolje organiziralo tradicionalno tekmovanje v NAMIZNEM TENISU. Osnovnošolci in srednješolci so imeli tekmovanje v petek, 30. 11. 2012. Tekmovanja se je udeležilo 45 tekmovalcev.

Rezultati tekmovanja

Deklice do 10 let:

1. mesto: Lena Potrbini (Trbovlje)
2. mesto: Patricija Zalar (Velike Lašče)
3. mesto: Pika Vokal (Krka)

Deklice do 14 let:

1. mesto: Pia Škufca (Krka)
2. mesto: Maja Meglen (Kompolje)
3. mesto: Eva Perčič (Kozje)

Dekleta do 18 let:

1. mesto: Nika Možek (Velike Lašče)
2. mesto: Klavdija Črne (Krka)
3. mesto: Nina Mustar (Kompolje)

Dečki do 10 let:

1. mesto: Žan Žužek (Velike Lašče)
2. mesto: Bor Perc (Velike Lašče)
3. mesto: Sandi Mirtič (Kompolje)

Dečki do 14 let:

1. mesto: David Škof (Velike Lašče)
2. mesto: Jošt Žužek (Velike Lašče)
3. mesto: Peter Brodnik (Kompolje)

Fantje do 18 let:

1. mesto: Rok Perčič (Kozje)
2. mesto: David Škof (Velike Lašče)
3. mesto: Jure Prnaver (Trbovlje)

Dvojice dekleta:

1. mesto: pia Škufca, klavdija Črne (Krka)
2. mesto: Nina Mustar, Klara Prijatelj (Kompolje)
3. mesto: Terezija Prijatelj, Maja Meglen (Kompolje)

Dvojice mešano:

1. mesto: David Škof, Nika Možek (Velike Lašče)
2. mesto: Jošt Žužek, Peter Brodnik (Velike Lašče, Kompolje)
3. mesto: Rok Perčič, Eva Perčič (Kozje)

Člani so imeli tekmovanje v soboto, 1. 12. 2012. Tekmovanja se je udeležilo 24 članov in članic.

Rezultati tekmovanja:

Članice:

1. mesto: Alenka Zidar Zupan (Velike Lašče)
2. mesto: Nika Možek (Velike Lašče)
3. mesto: Tanja Možek (Velike lašče)

Člani do 45 let:

1. mesto: Luka Mlakar (Krka)
2. mesto: Bojan Vokal (Krka)
3. mesto: Domen Prijatelj (Kompolje)

Člani nad 45 let:

1. mesto: Aleš Smrekar (Velike Lašče)
2. mesto: Bojan Supanič (Ljubljana)
3. mesto: Ciril Kozjek (Ljubljana)

Dvojice enotno:

1. mesto: Bojan Vokal, Aleš Smrekar (Krka, Velike Lašče)
2. mesto: Slobodan Kukič, Maks Burger (Ljubljana)
3. mesto: Zvone Omahen, Luka Mlakar (Krka)

Tekmovanje so omogočili: Občina Dobrepolje; MUC Trade Kompolje; Mizarstvo Nose Kompolje; MIX Ponikve; Avtokleparstvo Janez Rigler Kompolje; RaPro Kompolje; PRIBA okna Kompolje; LESAL Kompolje; Salon Čopek Videm; Slikopleskarstvo Brezovar Videm; Trgojan Videm in Pizzerija Adam Ponikve, za kar se jim najlepše zahvaljujemo.

KINO DOBREPOLJE

PETEK, 18. JANUAR. 2013

ob 17. URI

ameriški družinski pustolovski animirani film
sinhroniziran v slovenščino

PET LEGEND

KRATKA OZNAKA: Režiser Ustvarjalci napetih animiranih dogodivščin Madagaskar in Shrek predstavljajo nepozabno dogodivščino najljubših pravljичnih junakov. Jakec Mraz je nagajiv fantič, kis svojo čarobno moč uporablja predvsem za uganjanje zimskih norčij in povzročanje kaosa. Zato je zelo presenečen, da ga legendarni božiček, zobna vila, velikonočni zajec in zaspanček povabijo v svoje vrste varuhov otroških sanj in radosti. Skupaj se morajo zoperstaviti zlobnemu bav-bavu Pitchu, ki želi vse sanje spremeniti v nočne more. Toda Jakec med fantastičnimi pustolovščinami spozna neprijetno resnico o svoji preteklosti.

DOLŽINA: 1 ura 37 minut

PETEK, 1. februar. 2013

ob 17. URI

ameriška domišljajska drama

SOMRAK SAGA JUTRANJA ZARJA 2

KRATKA OZNAKA: V zadnjem poglavju somračne vampirske romanace Bella uživa v novem življenju vampirke, toda z možem Edwardom se bojita za usodo njune hčerke Renesmee. Poleg zlobnih Volturov, ki jo želijo pokončati, težave povzročata tudi volkodlak Jacob. Ta je z Renesmee doživel vtisnjenje, s katerim volkodlaki najdejo svojo sorodno dušo. Toda ko Volturi napovedo svoj prihod, morata Bella in Edward za pomoč zaprositi prijatelje in z močjo njune nerazdružljive ljubezni obvarovati hčerko pred najhujšim.

DOLŽINA 1 ura 55 min.

*Jutrišnji svet pripada tistim,
ki z ustvarjalnostjo gradijo prihodnost,
tistim, ki znajo in vedo, kaj hočejo,
predvsem pa verjamejo v to, kar delajo!*

**SREČNO, ZDRAVO, USPEŠNO,
ŠPORTA POLNO LETO 2013!**

*»Glej, zemlja si je vzela, kar je njeno.
A kar ni njeno, nam ne more vzeti,
in zato, kar je neskončno dragoceno,
je večno in nikdar ne more umreti.«
(Svetlana Makarovič)*

ZAHVALA

ob izgubi naše drage mame, stare mame, tašče in sestre

MARIJE ŠUŠTAR

iz Zagorice
(1924 - 2012)

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste se od nje poslovili,
nam izrekli sožalje, darovali cvetje, sveče, za svete maše in cerkev.

Hvala gospodu župniku za lep pogrebni obred, gospodu kaplanu, ki jo je duhovno bogatil, pevskeму zboru, pogrebce in pogrebne mu zavodu Lilija.

Hvala sorodnikom, prijateljem in vaščanom za molitev.
Najlepša hvala dr. Mariču in ostalemu osebju zdravstvenega doma.

Zahvala sestri Lenči, bratu Tonetu, Frenku, Jožetu in Stacnarjevim, za vso podporo v času njene dolgoletne bolezni.

In nenazadnje hvala vsem, ki ste jo imeli radi, jo obiskovali in pospremili k večnemu počitku.

Vsi njeni

FRIZERSKI SALON

FRIZURCA

Beti Rebolj s.p.
Dom Svete Terezije, Videm 33
1312 Videm-Dobropolje
GSM: **041/912-322**

*Ko se prižigajo praznične luči,
misli potujejo med iskrene ljudi,
in obiščejo stare prijatelje.
Vam je namenjeno veliko dobrih želja,
naj božič radost v hišo prinese,
novo leto pa obilo zdravja in sreče.*

Srečno 2013!

**P.S. Po daljši odsotnosti salon
ponovno začenja z obratovanjem 8.1.2013**

Cesta 66, 1312 Videm Dobropolje
egonbrundula1@hotmail.com

Popravilo toče brez lakiranja
Brezplačna nadomestna vozila
Popravljamo za vse zavarovalnice
Cenitve za zavarovalnice
Kemično čiščenje
Poliranje vozil
Avtovleka 24h

USPEŠNO IN ZDRAVO 2013!

Aktualne novice, dogodki, prireditve
in še več na spletnih straneh občine Dobropolje

<http://www.dobropolje.si/>

Vabila na dogodke, ki se odvijajo v občini Dobropolje,
lahko društva, klubi in občani pošiljate tudi na
elektronski naslov **dogodki@dobropolje.si**.

Na spletni strani si lahko ogledate tudi prostorsko predstavitev
občine Dobropolje!

LotusArt

Krajina Vrtovi

NAČRTOVANJE UREJANJE VZDRŽEVANJE

LOTUS ART d.o.o.

Šentvid pri Stični 26a 1296 Šentvid pri Stični

Tel: 01 780 0066 Mob: 041 725 962

www.lotusart.si

SREČNO 2013

Ogled obstoječega stanja in svetovanje brezplačno!

Na podlagi večletnih izkušenj Vam nudimo:

- Servis računalniške opreme na domu
- Prodaja, dostava in priklop nove in rabljene računalniške opreme
- Postavitev žičnih in brezžičnih omrežij
- Prodaja in dostava tonerjev in kartuš za tiskalnike
- Namestitev programske opreme in zaščita računalnikov pred virusi

JUNITEH
RAČUNALNIŠKE REŠITVE

Boris Kaplan s.p.
Predstruge 95
1312 Videm-Dobrepolje
Informacije **051/417-022**
boris.kaplan@junitech.si

Praznični december v Hranilnici LON

Počitniški kredit

Potrebujete oddih?

Za vas smo pripravili **ugoden počitniški kredit:**

- **ugodne** obrestne mere
- **ročnost do 24 mesecev**
- **hitra in enostavna** realizacija

Vse, v kar upate, naj se izpolni, kar iščete, naj se odkrije, kar si želite, naj se uresniči.

Želimo vam vesele praznike.

Vabljeni v našo poslovalnico v Grosupljem.

PE Grosuplje, Kolodvorska 3, T: 01 32 05 510, info@lon.si

HRANILNICA LON 20^{LET}
Bančinstvo na ljubezniv Oseben Način

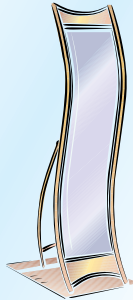
www.lon.si

STEKLARSTVO HREN

Peter Hren s.p., Gradež 14, 1311 Turjak, GSM: 031/356 668

Storitve:

- Brušenje stekla
- Fazetiranje stekla in ogledal
- Peskanje stekla
- Izdelava izolacijskega termopan stekla
- Kaljeno steklo
- Tuš kabine (po meri, s tesnili)
- Ogledala
- Kopelit steklo za delavnice
- Izdelava taljenega stekla z vzorci (fusing tehnika)
- Montaža vsega navedenega
- Ostale steklarske storitve
- Intervencija 24 ur na dan

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO V NOVEM LETU!

fotografiranje za dokumente

družinsko studijsko fotografiranje
razvilanje fotografij in tiskanje povečav

fotografiranje porok že od 290 EUR
snemanje porok in vseh vrst prireditev

novost v ponudbi:
fotografiranje in snemanje pokrajin,
naselij ali posameznih objektov iz zraka

Poslovalna enota Grosuplje - Adamič vasi
Tatarska cesta 4, Grosuplje
Tel: 01 798 33 98 | gresuplje@foto-travnik.si

fototravnik
www.foto-travnik.si

Poslovalna enota Ivančna Gorica - Center Zaitos
Bokanova ulica 5, Ivančna Gorica
Tel: 01 787 12 41 | ivancna@foto-travnik.si

OKNA PRIBA

PROIZVODNJA PVC IN ALU STAVBNEGA POHIŠTVA

PRIBA OKNA d.o.o.

Salon: Cesta Ljubljanske brigade 23a, Ljubljana

Delavni čas: od 10-12 ure in 14-17 ure, od ponedeljka do petka

Tel: 01/510-55-30, Fax: 01/510-55-31

Gsm: 041/449-334 (Barbara Štefanc), Gsm: 041/402-780 (Primož Štefanc)

AKCIJA PASIVNIH OKEN!

Okno s
prihodnostjo

Ekonomska investicija za prihodnost

Energetska optimalnost

Elegantna izvedba

bluEvolution III™

bluEvolution nova generacija oken

<p>Za varčivo Se bošča toplotna zaščita zaradi širine stekla do 60 mm.</p>	<p>Za zadrževanje Hidroizolacijski sistem konvencionalne in inovativne tehnologije.</p>	<p>Za maksimalno Kombinirani PVC okvirni profili sistem za bala in barvna folijska stekla brez omejitve.</p>	<p>Za elegantno Vsevarno možnost tudi pri velikih velikostnih odmerkih stekla.</p>	<p>Za čistotno Izredno gladka površina ki odloži onesnetje.</p>	<p>Za perfekcionizem Telesni sistemi z dvema pripravnima lesenima in enim sredstvom izarjanja.</p>	<p>Za varnost Kakovostna folijska obloga omogoča veliko število letne obdelave v mnogih staniščih in okoljih. Pa narečilo: različna tona obloga v individualni barvi in RAL svetloci.</p>
---	--	---	---	--	---	--

bluEvolution je certificiran za pasivno gradnjo po institutu Passivhaus Institut, Darmstadt - Nemčija.